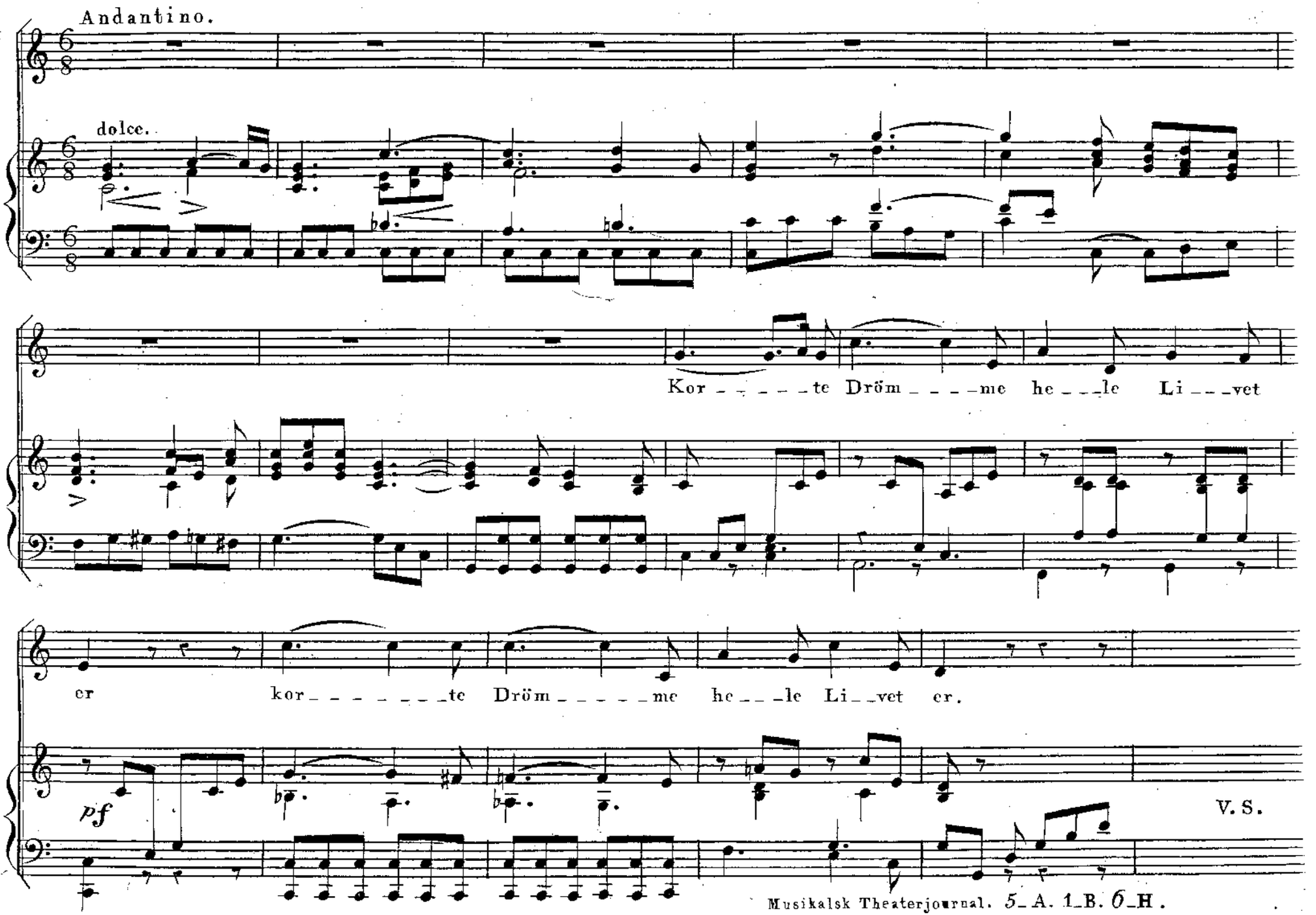
Andantino.
dolce.
Kor _ _ _ _ _ te Dröm _ _ _ _ me he _ _ _ le Li _ _ _ vet
er kor _ _ _ _ _ _ _ _ te Dröm _ _ _ _ _ _ me he _ _ _ le Li _ _ vet er.
pf
V. S.

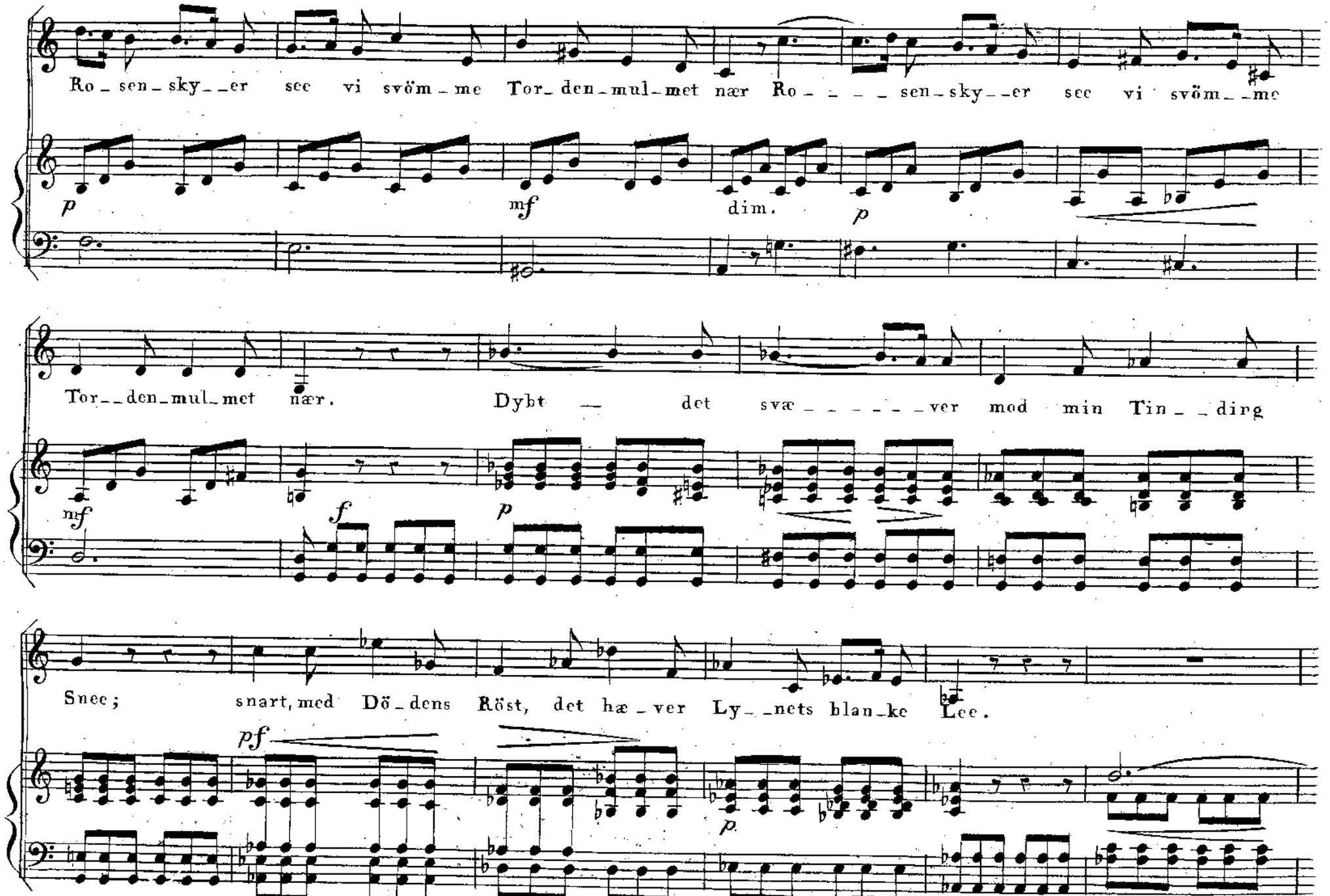
Ro_sen_sky__er see vi svöm_me Tor_den_mul_met nær Ro_____sen_sky__er see vi svöm__me
p
mf
dim.
p
Tor__den_mul_met nær. Dybt — det svæ_____ver mod min Tin__ding
mf
f
p
Snee; snart, med Dö_dens Röst, det hæ_ver Ly__nets blan_ke Lee.
pf
p

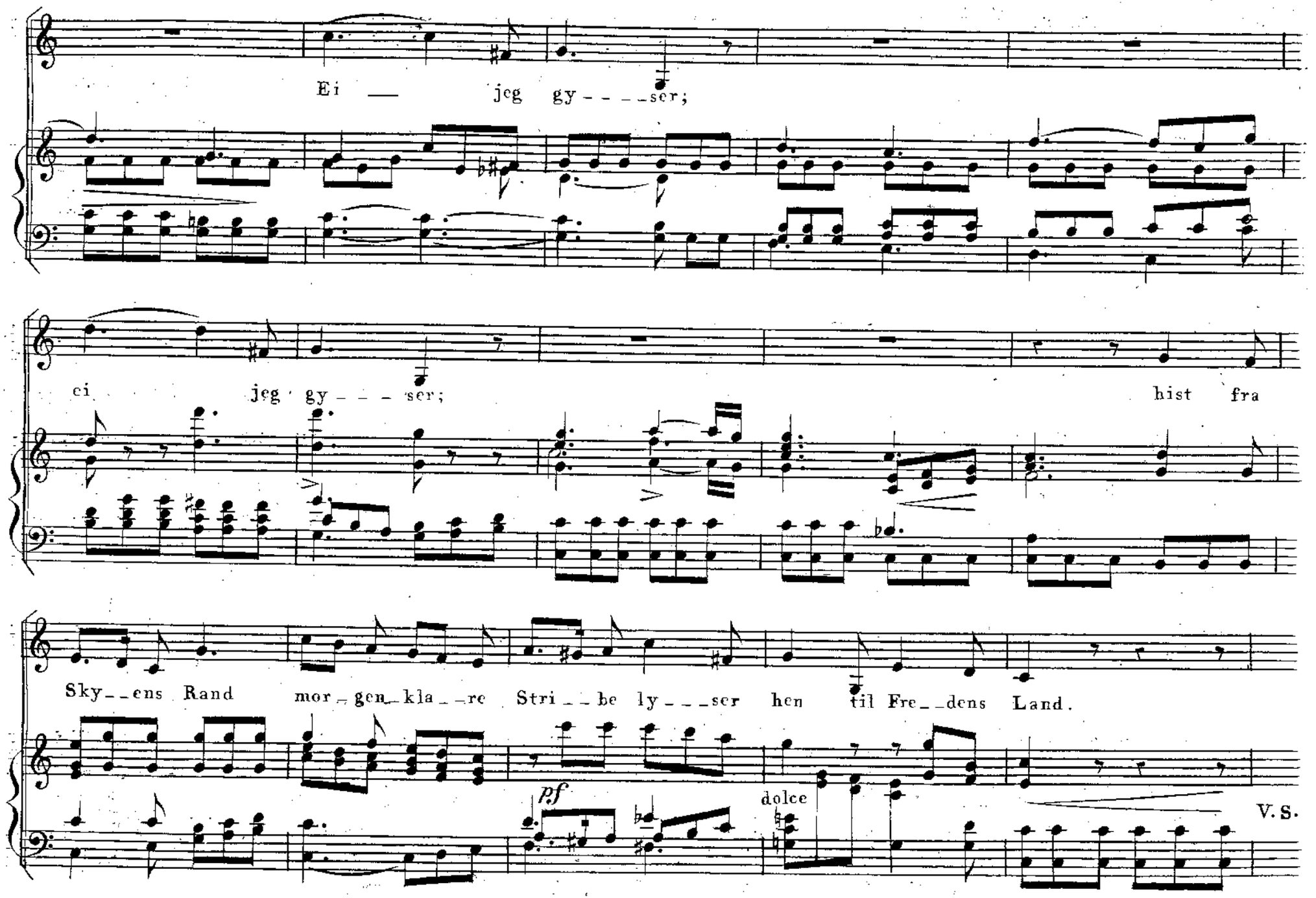
Ei — jeg gy - - - - ser;
ei jeg gy - - - ser;
hist fra
Sky - - ens Rand mor - gen - kla - - re Stri - - be ly - - - ser hen til Fre - - dens Land.
pf
dolce
V.S.

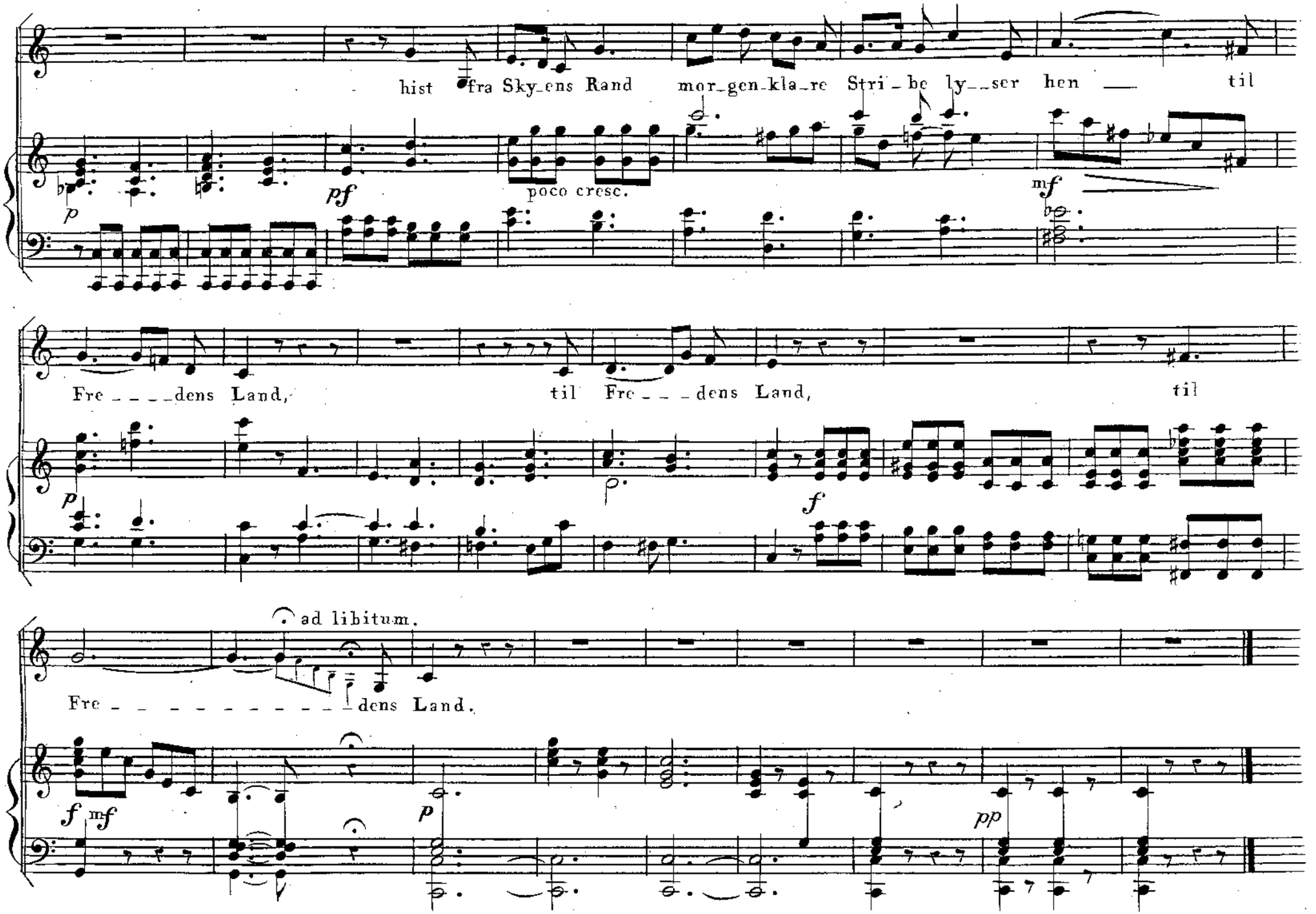
hist fra Sky_ens Rand mor_gen_kla_re Stri_be ly__ser hen til
poco cresc.
Fre____dens Land, til Fre___dens Land, til
ad libitum.
Fre_____dens Land.

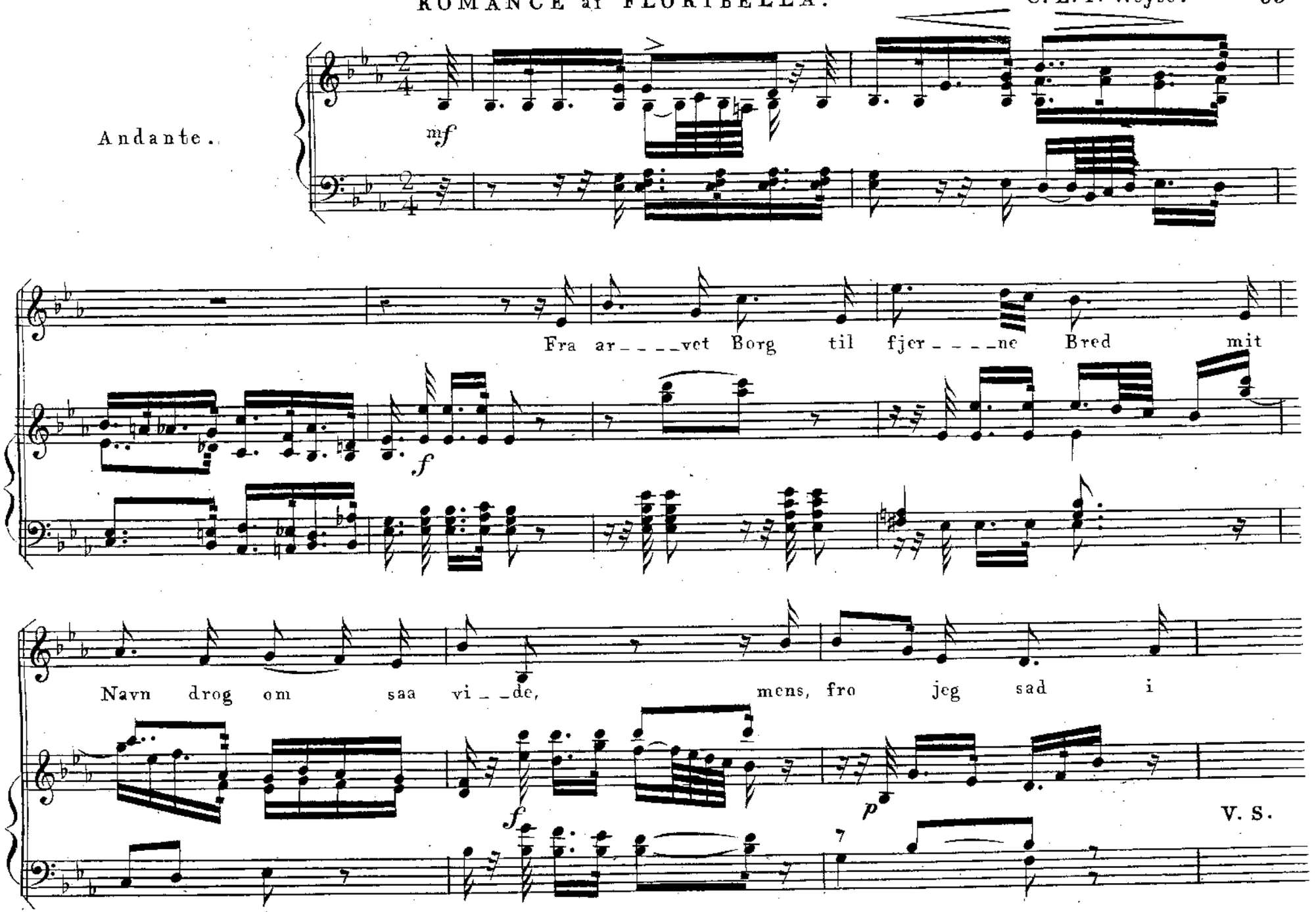
Andante.
mf
Fra ar_____vet Borg til fjer_____ne Bred mit
f
Navn drog om saa vi__de, mens, fro jeg sad i
f
p
V. S.

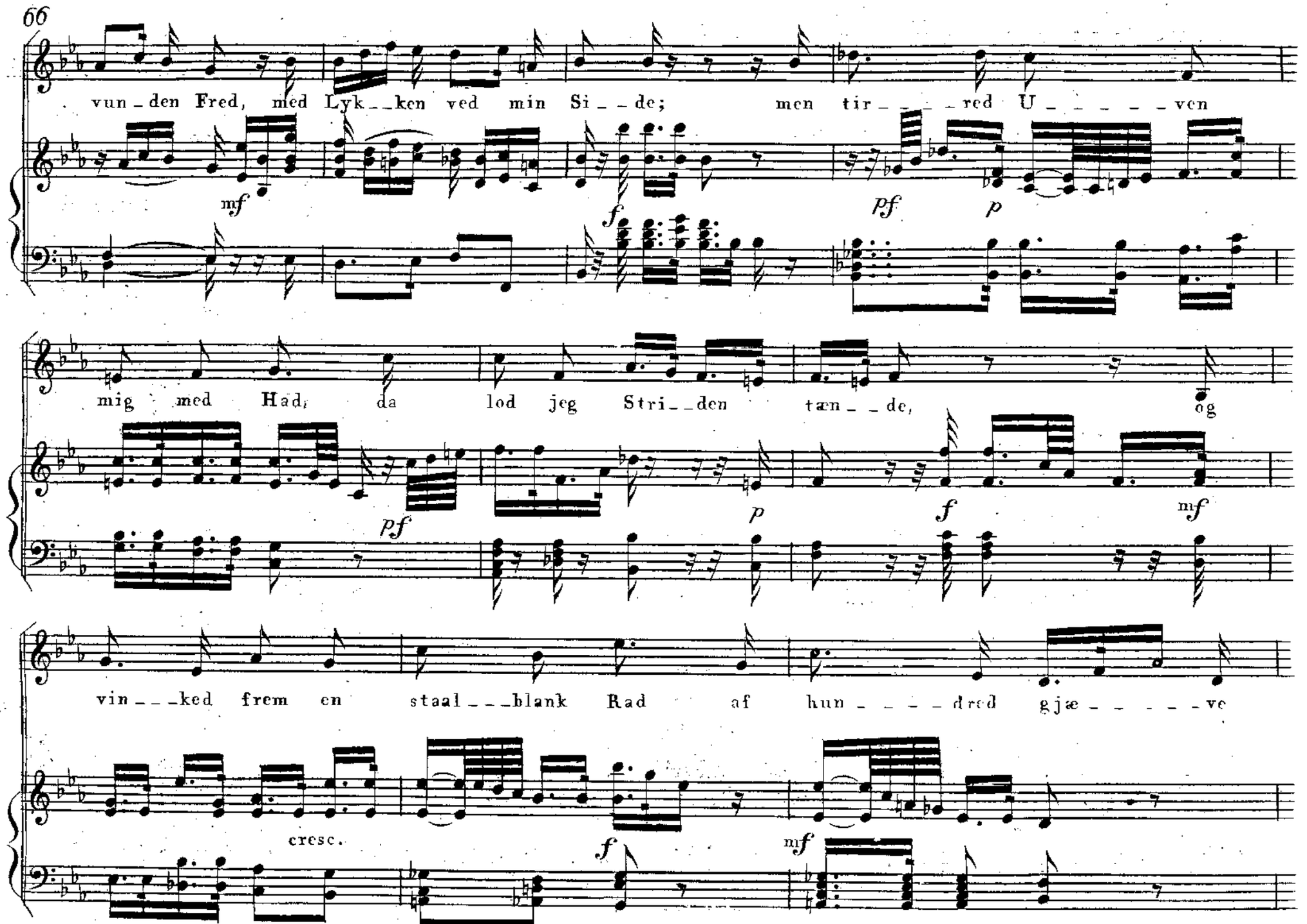
vun_den Fred, med Lyk__ken ved min Si__de; men tir____red U_____ven
mf
f
pf
p
mig med Had, da lod jeg Stri__den tæn__de, og
pf
p
f
mf
vin___ked frem en staal___blank Rad af hun____dred gjæ_____ve
cresc.
f
mf

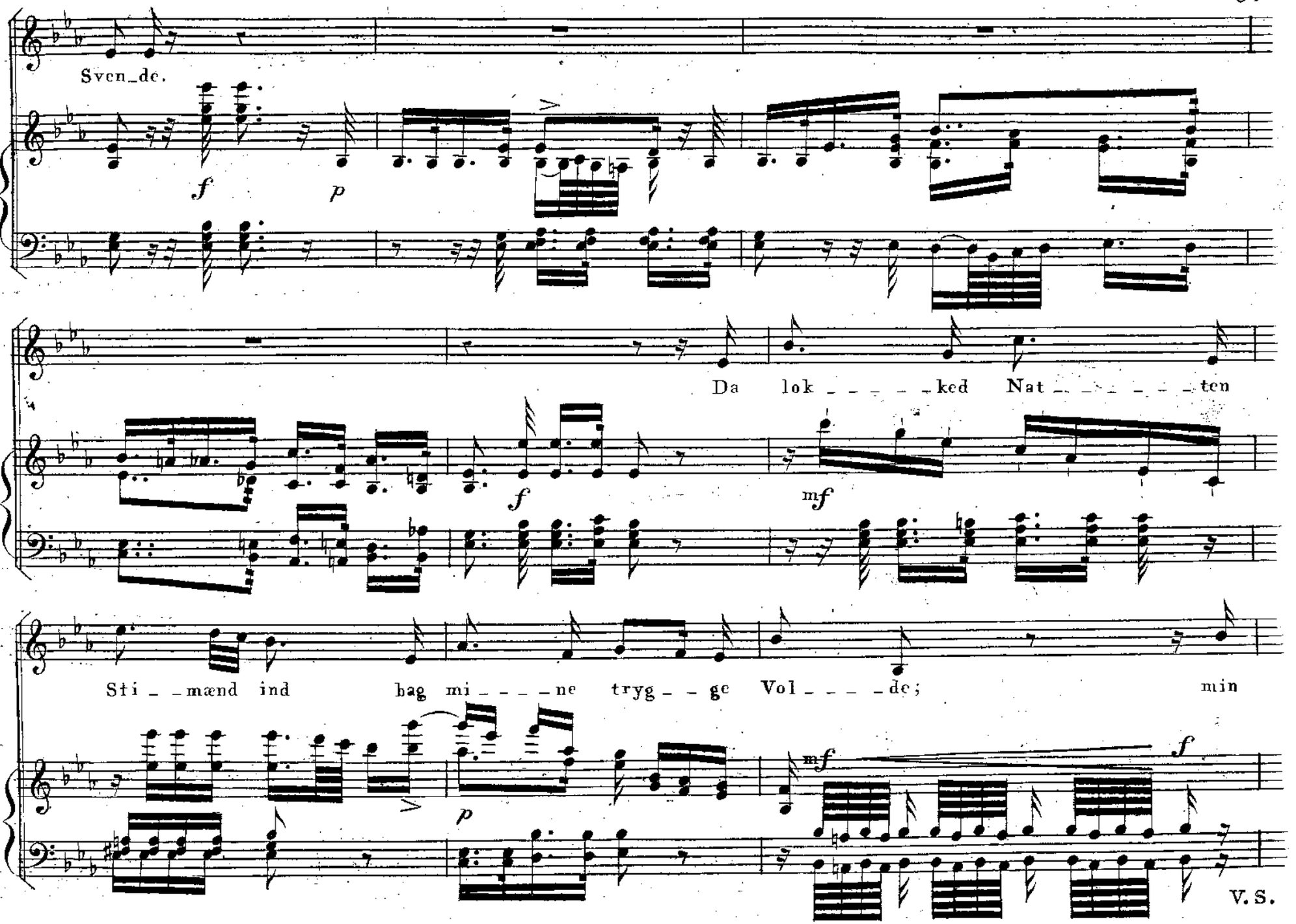
Sven_de.
Da lok _ _ _ _ _ ked Nat _ _ _ _ _ _ _ ten
Sti _ _mænd ind hag mi _ _ _ _ ne tryg _ _ ge Vol _ _ _ _ de; min
V. S.

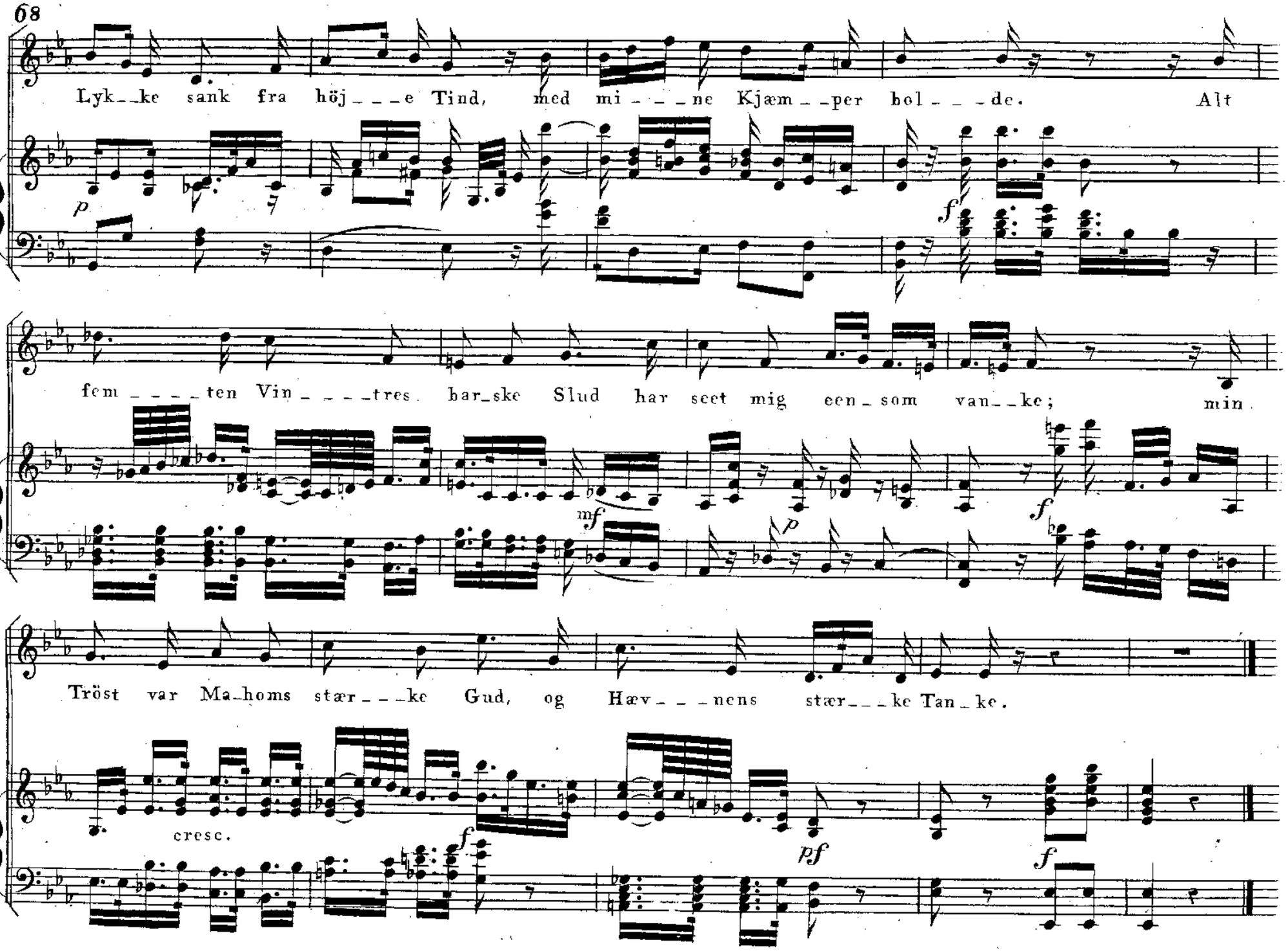
Lyk_ke sank fra höj___e Tind, med mi___ne Kjæm_per bol___de. Alt
p
f
fem____ten Vin____tres. bar_ske Slud har seet mig een_som van_ke; min
mf
p
f
Tröst var Ma_homs stær___ke Gud, og Hæv___nens stær___ke Tan_ke.
cresc.
f
pf
f

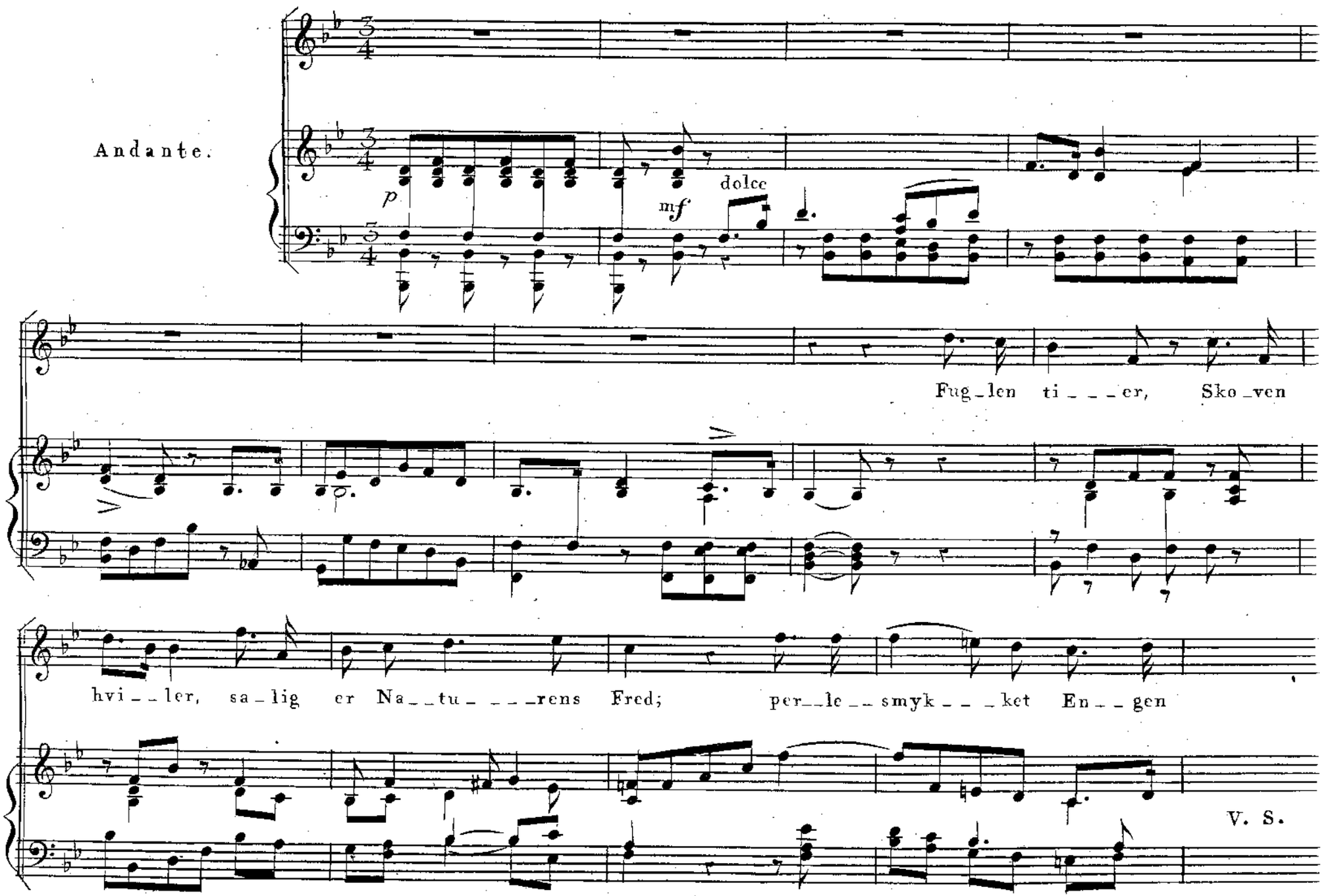
Andante.
p
mf
dolce
Fug_len ti___er, Sko_ven
hvi__ler, sa_lig er Na__tu___rens Fred; per__le__smyk___ket En__gen
V. S.

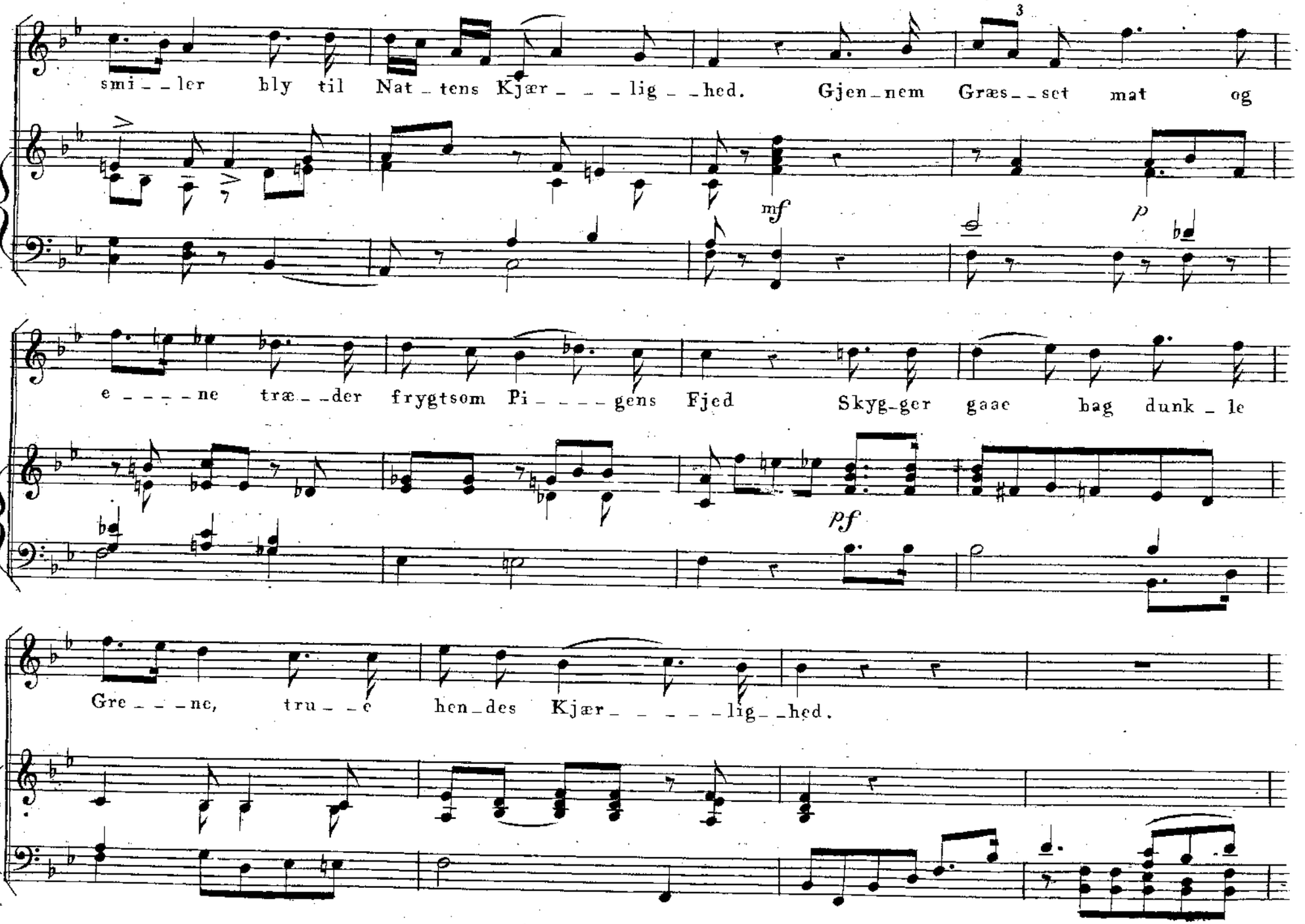
smi_ler bly til Nat_tens Kjær_lig_hed. Gjen_nem Græs_set mat og
mf
p
e_ne træ_der frygtsom Pi_gens Fjed Skyg_ger gaae bag dunk_le
pf
Gre_ne, tru_e hen_des Kjær_lig_hed.

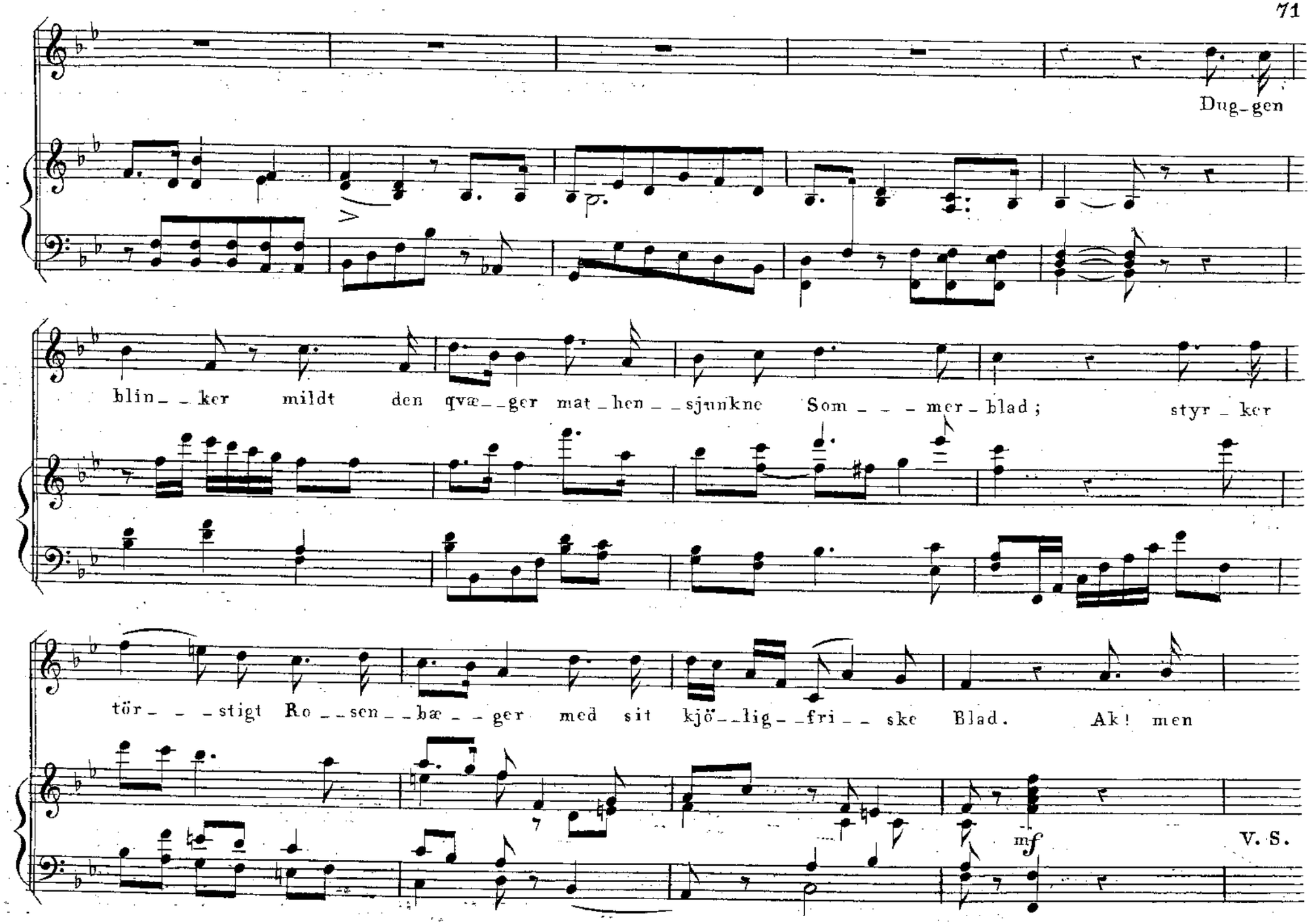
Dug_gen
blin_ _ker mildt den qvæ_ _ger mat_hen_ _sjunkne Som_ _ _ mer_blad; styr_ker
tör_ _ _stigt Ro_ _sen_ _bæ_ _ger med sit kjö_ _lig_ _fri_ _ske Blad. Ak! men
mf
V. S.

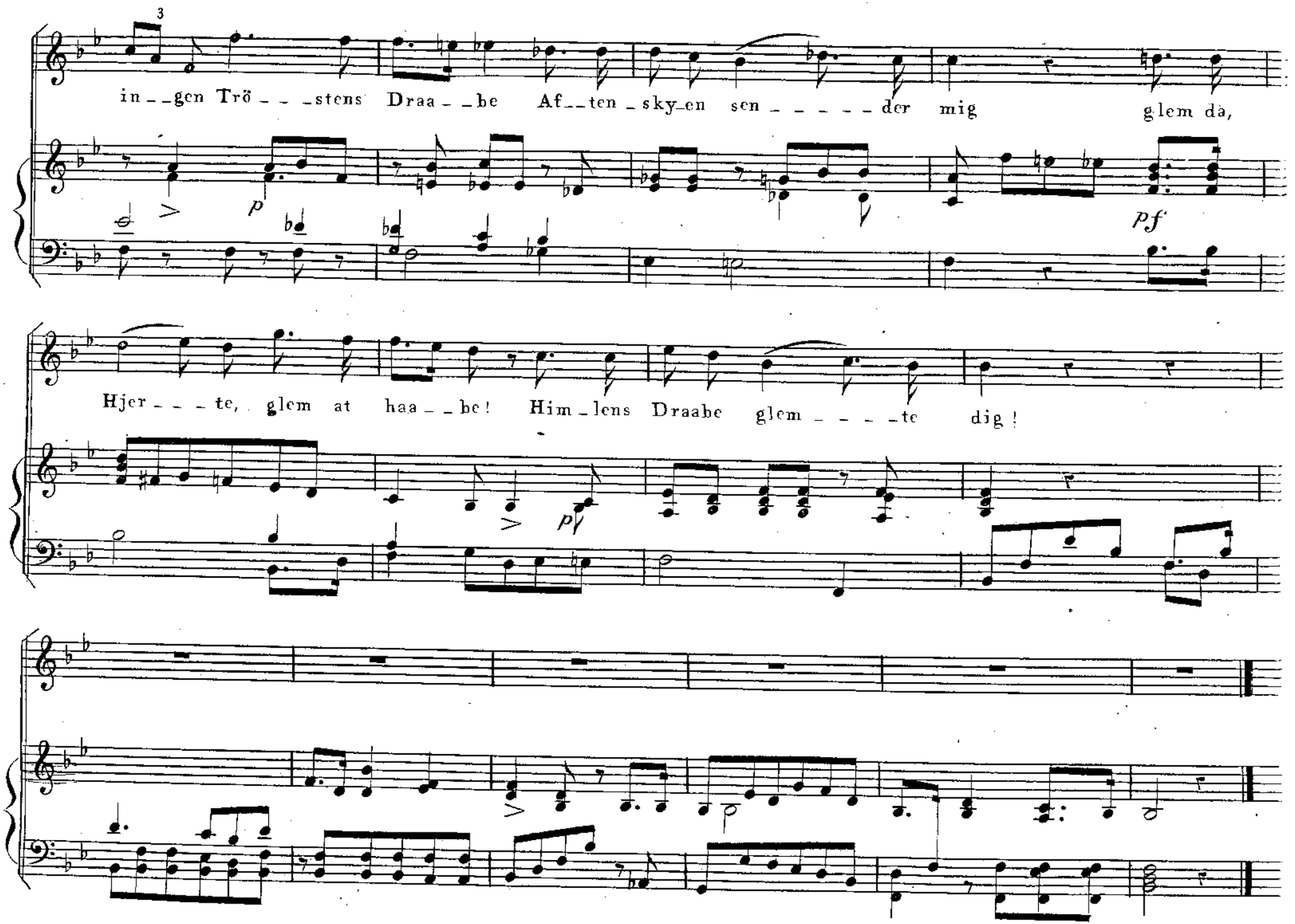
in_gen Trö_stens Draa_be Af_ten_sky_en sen_der mig glem da,
Hjer_te, glem at haa_be! Him_lens Draabe glem_te dig!

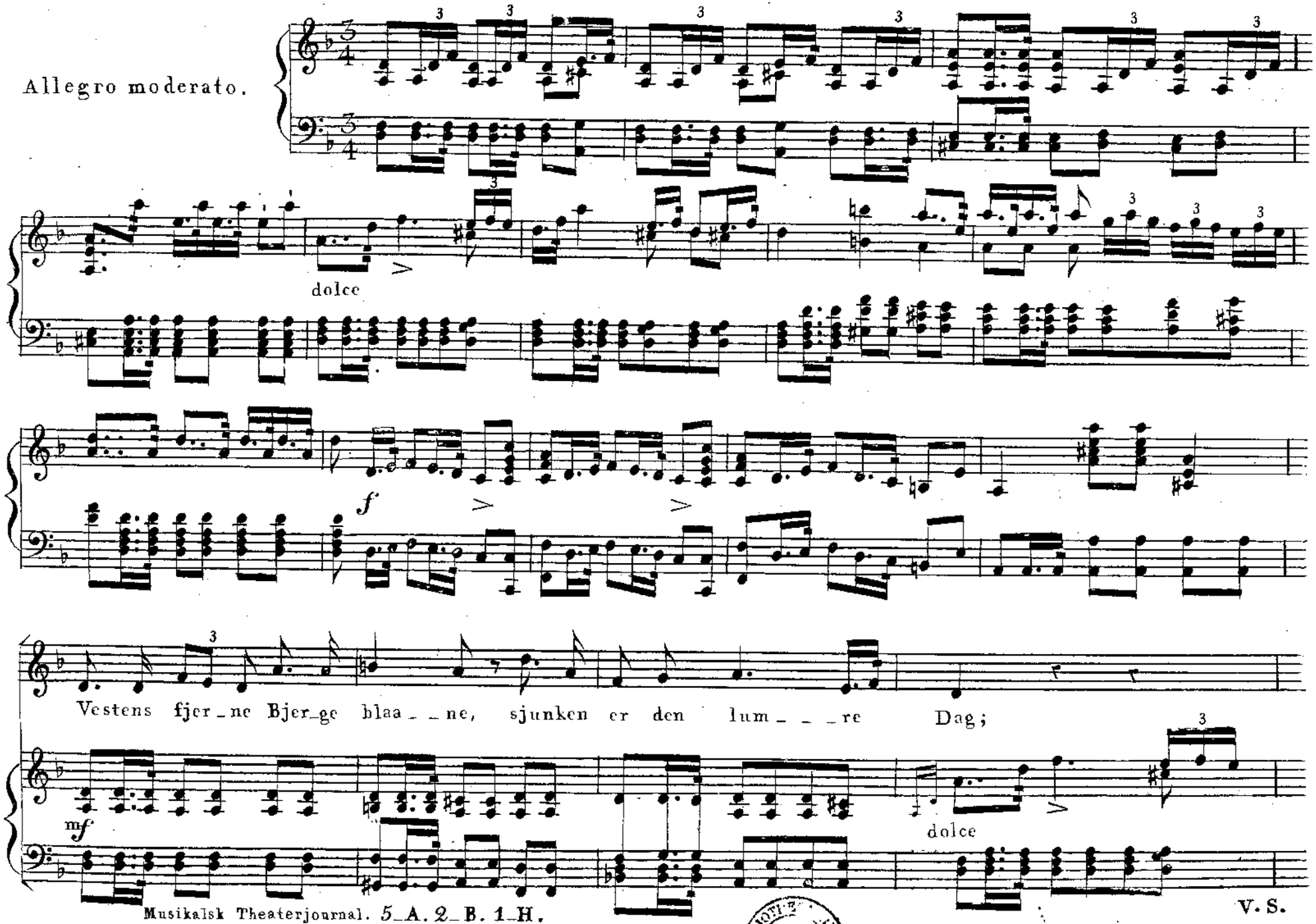

V. S.

BIBLIOTHECA HAFNIENSIS

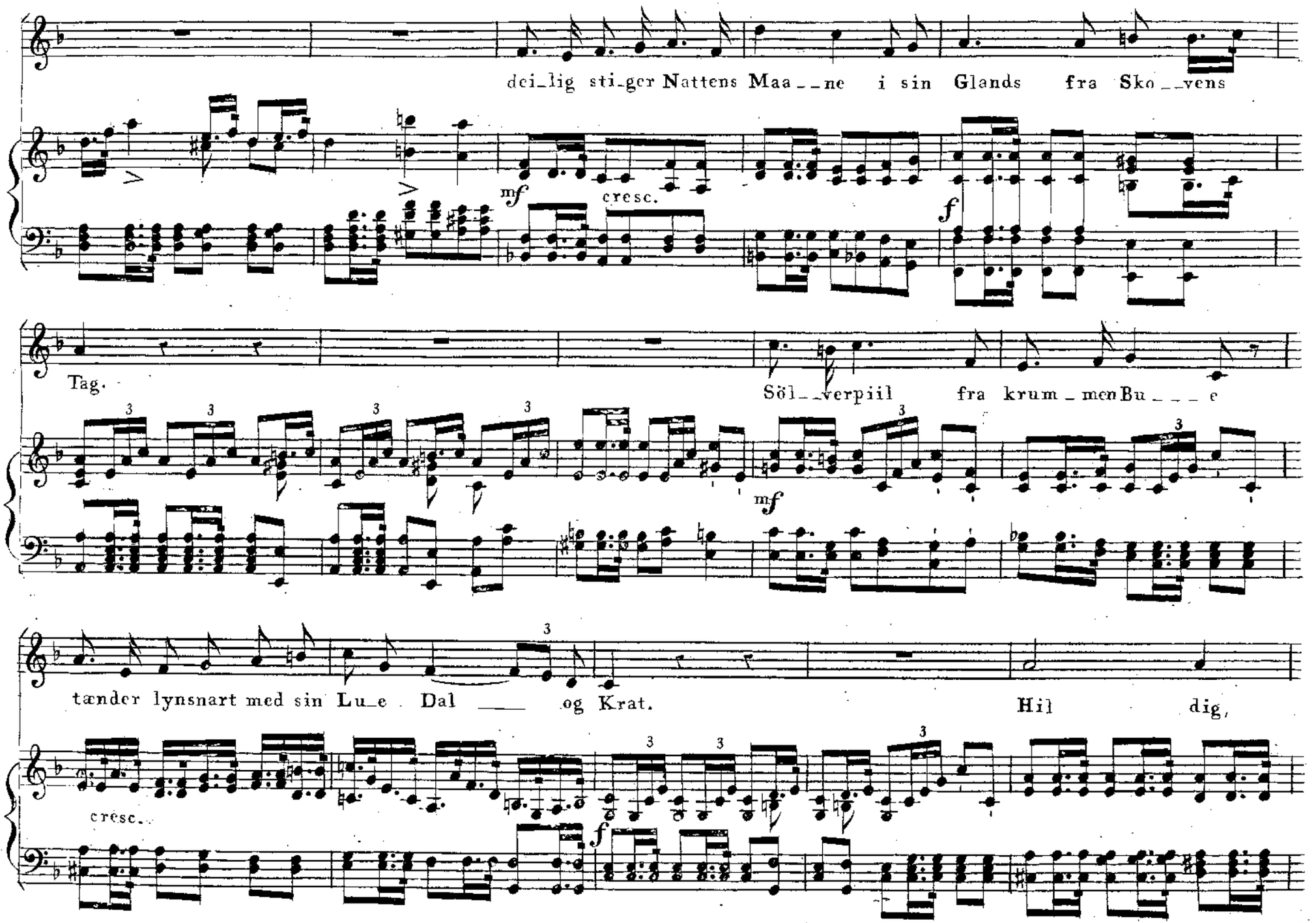
dei_lig sti_ger Nattens Maa__ne i sin Glands fra Sko__vens
mf
cresc.
f
Tag.
Söl__verpiil fra krum_men Bu___e
mf
tænder lynsnart med sin Lu_e Dal ___ og Krat.
Hil dig,
cresc.
f

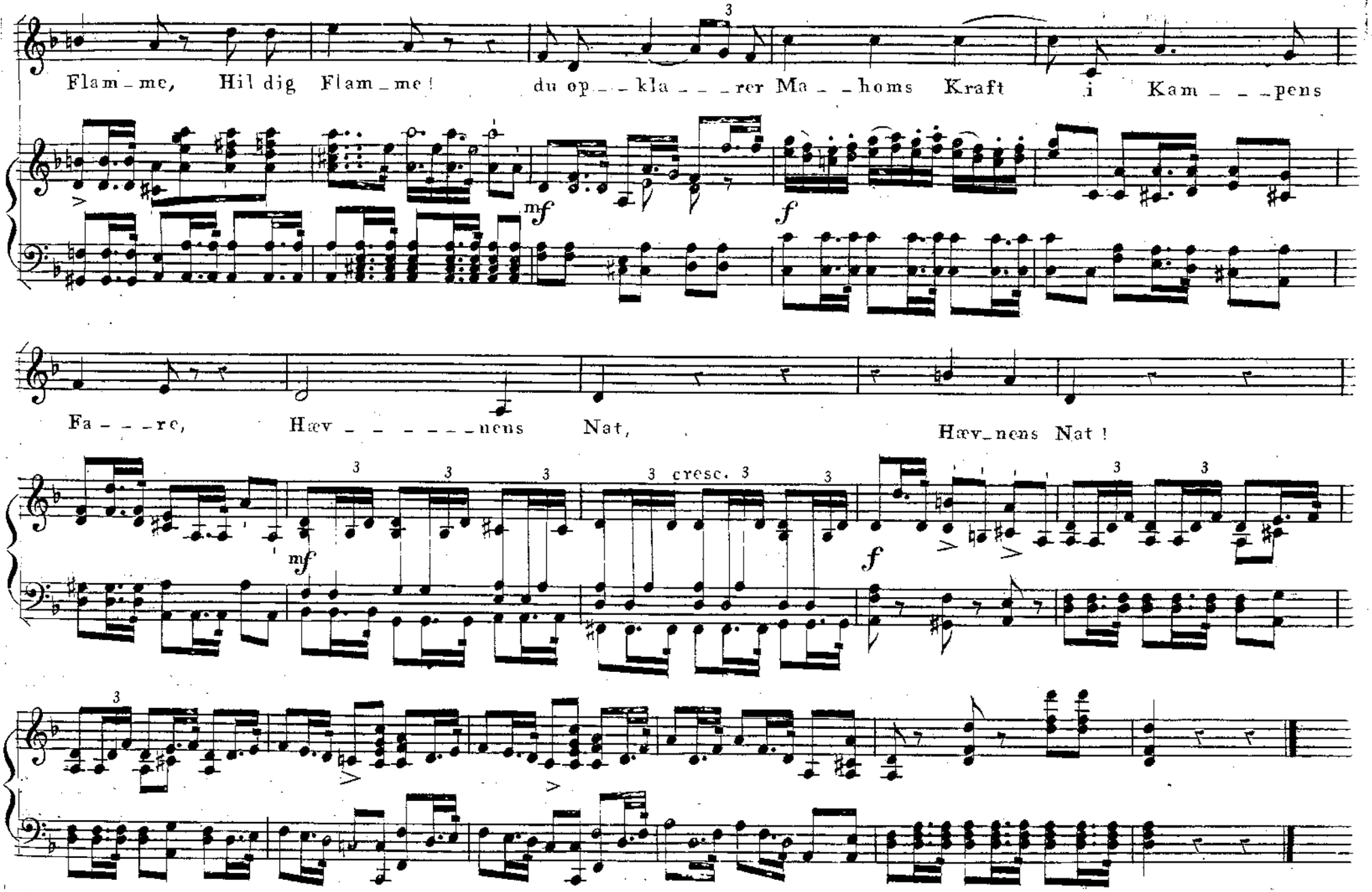
Flam_me, Hil dig Flam_me! du op_ _kla_ _ _rer Ma_ _homs Kraft i Kam_ _ _pens
mf
f
Fa_ _ _re, Hæv_ _ _ _ _ _nens Nat, Hæv_nens Nat!
mf
cresc.
f

DUET af FLORIBELLA.

C. E. F. Weyse.

Allegro.

Förste Bonde.

Her komme vi ei;

Anden Bonde.

pf

f

pf

det kan du nok see!

ha! ha! ha! jeg maa

Der gaaer jo en Vei.

f

pf

f

pf

f

lee! der staaer jo en Klip-pe!

ha ha ha ha ha ha!

Derud kan vi slip-pe;

der staaer jo en

p

mf

f

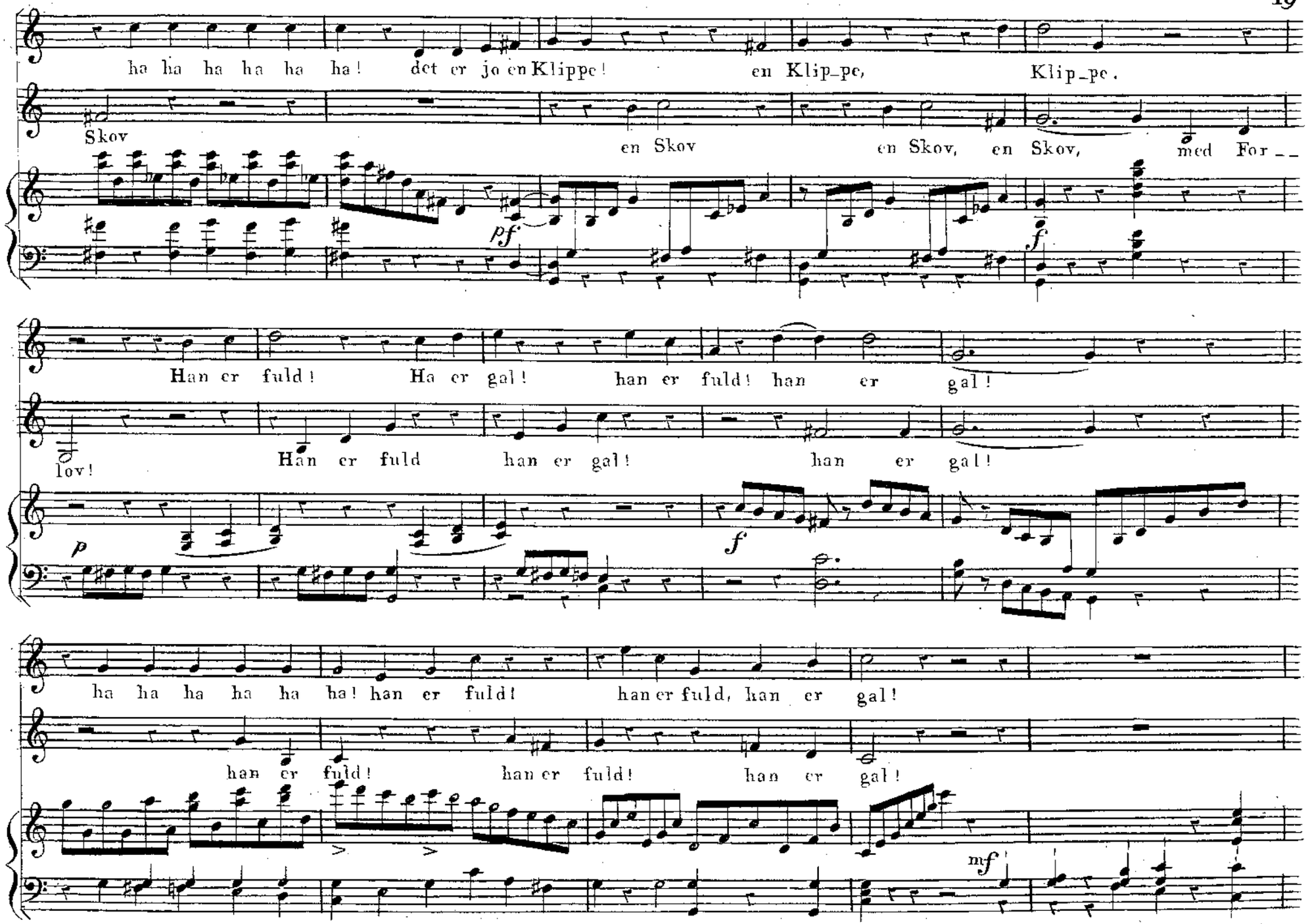
ha ha ha ha ha ha! det er jo en Klippe! en Klip_pe, Klip_pe.
Skov
en Skov en Skov, en Skov, med For__
pf
f
Han er fuld! Ha er gal! han er fuld! han er gal!
lov!
Han er fuld han er gal! han er gal!
p
f
ha ha ha ha ha ha! han er fuld! han er fuld, han er gal!
han er fuld! han er fuld! han er gal!
mf

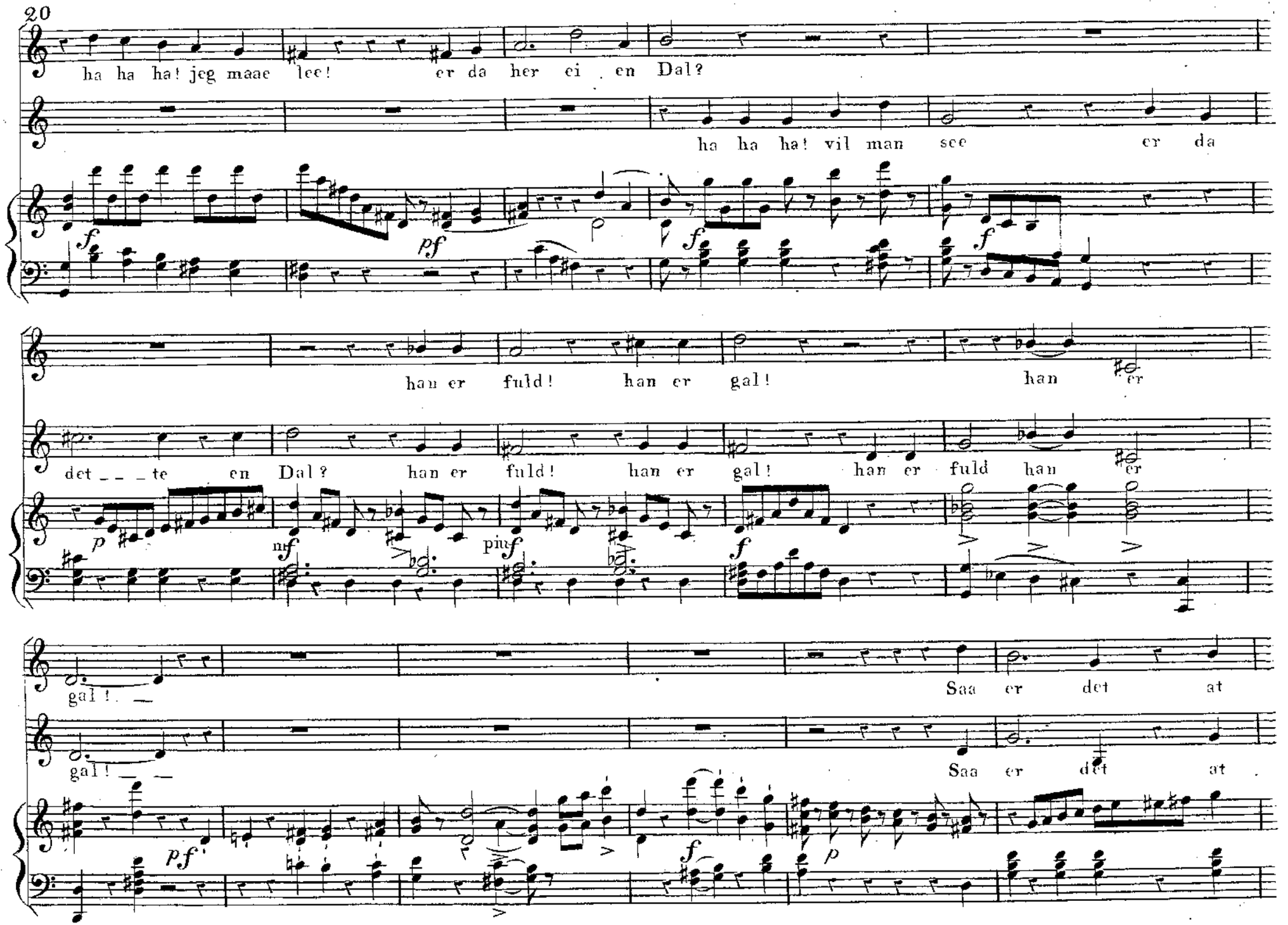
20
ha ha ha! jeg maae lee! er da her ei en Dal?
ha ha ha! vil man see er da
han er fuld! han er gal! han er
det _ _ _ te en Dal? han er fuld! han er gal! han er fuld han er
gal! _
Saa er det at
gal! _ _
Saa er det at

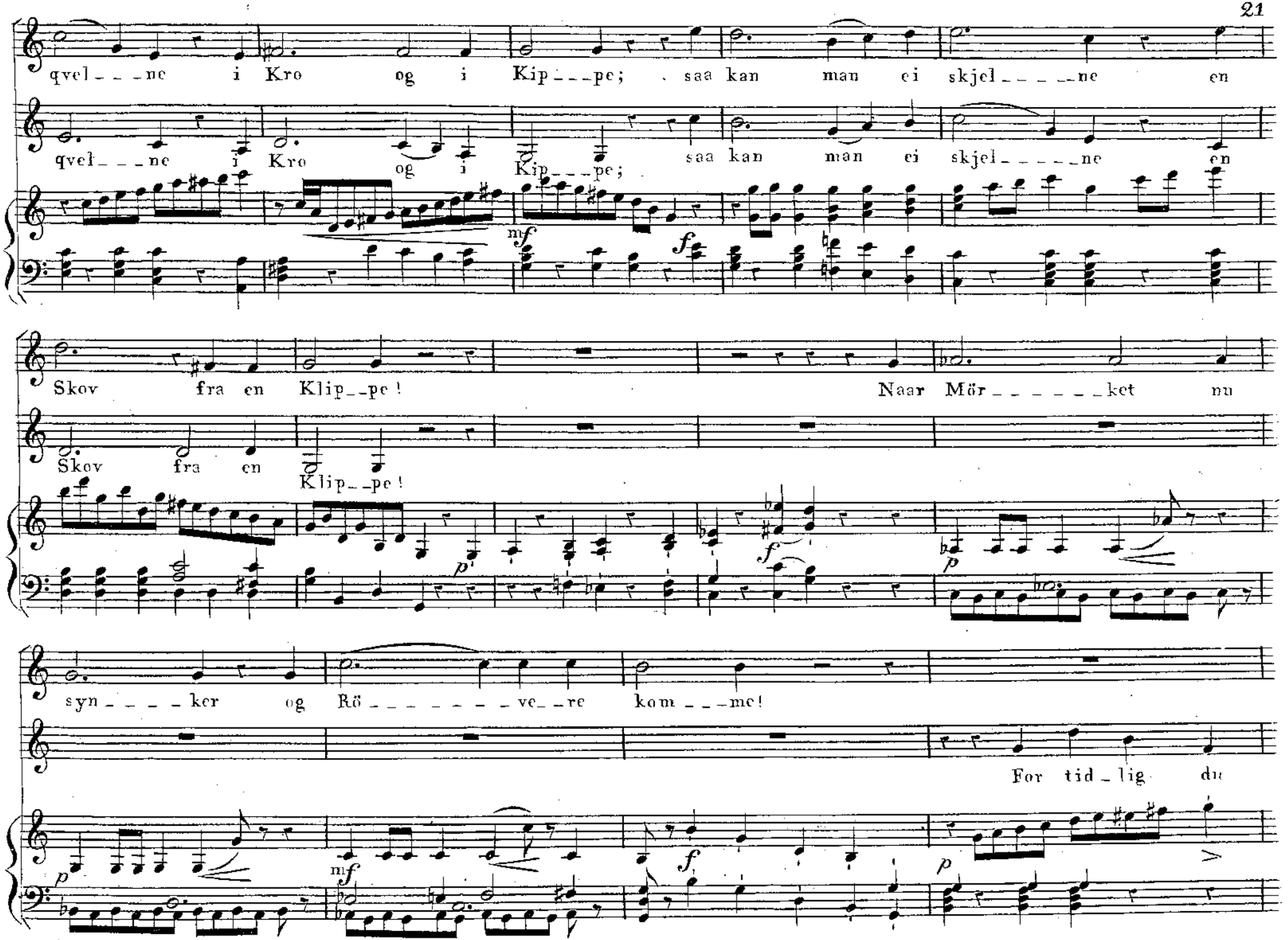
qvel_ _ _ne i Kro og i Kip_ _ _pe; saa kan man ei skjel_ _ _ _ _ne en
qvel_ _ _ne i Kro og i Kip_ _ _pe; saa kan man ei skjel_ _ _ _ _ne en
Skov fra en Klip_ _pe! Naar Mör_ _ _ _ _ _ket nu
Skov fra en Klip_ _pe!
syn_ _ _ _ker og Rö_ _ _ _ _ _ _ _ve_ _re kom_ _ _me!
For tid_lig du

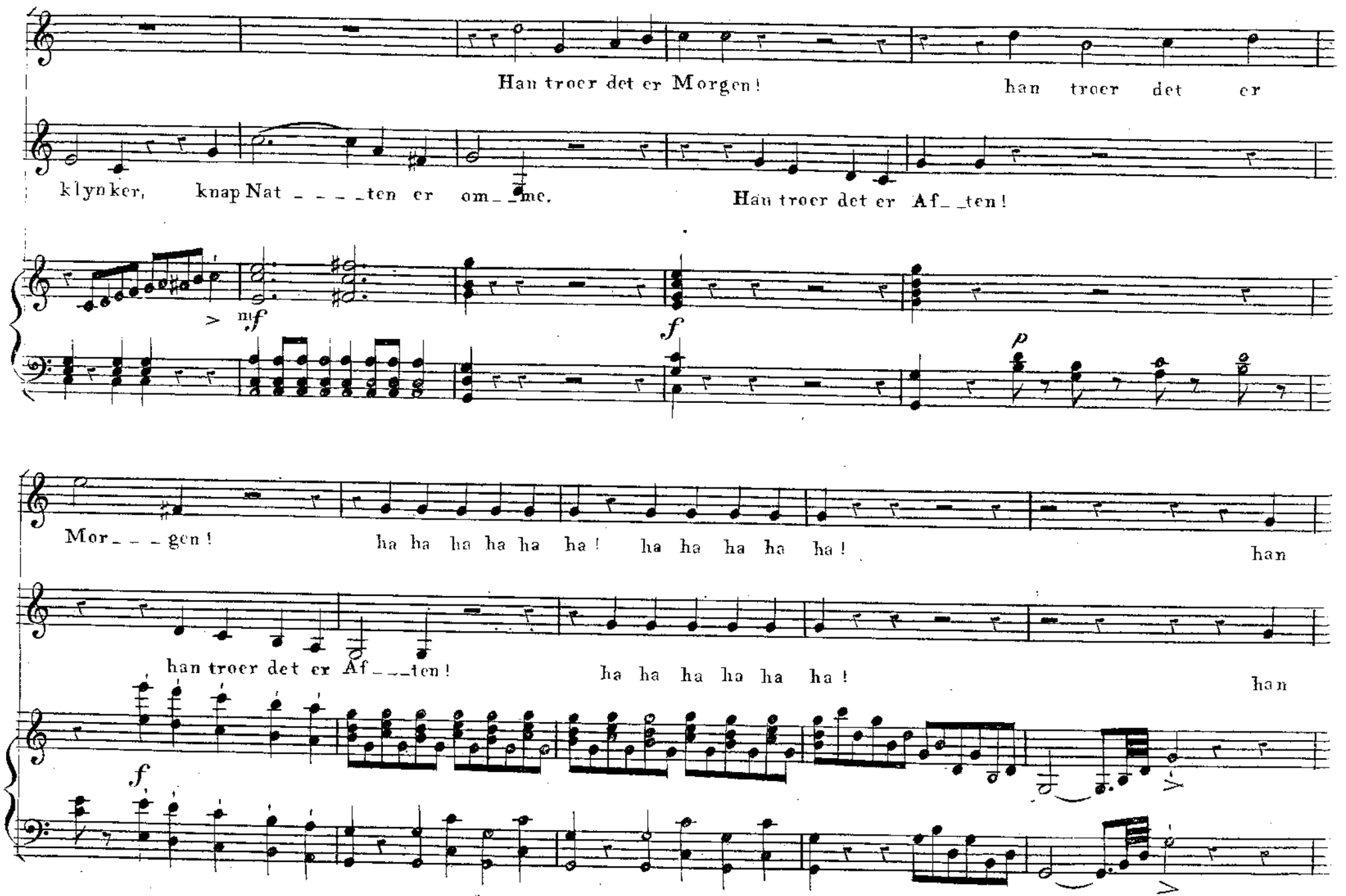
Han troer det er Morgen!
han troer det er
klynker, knap Nat ____ten er om__me.
Han troer det er Af__ten!
mf
f
p
Mor___gen!
ha ha ha ha ha ha! ha ha ha ha ha!
han
han troer det er Af___ten!
ha ha ha ha ha ha!
han
f

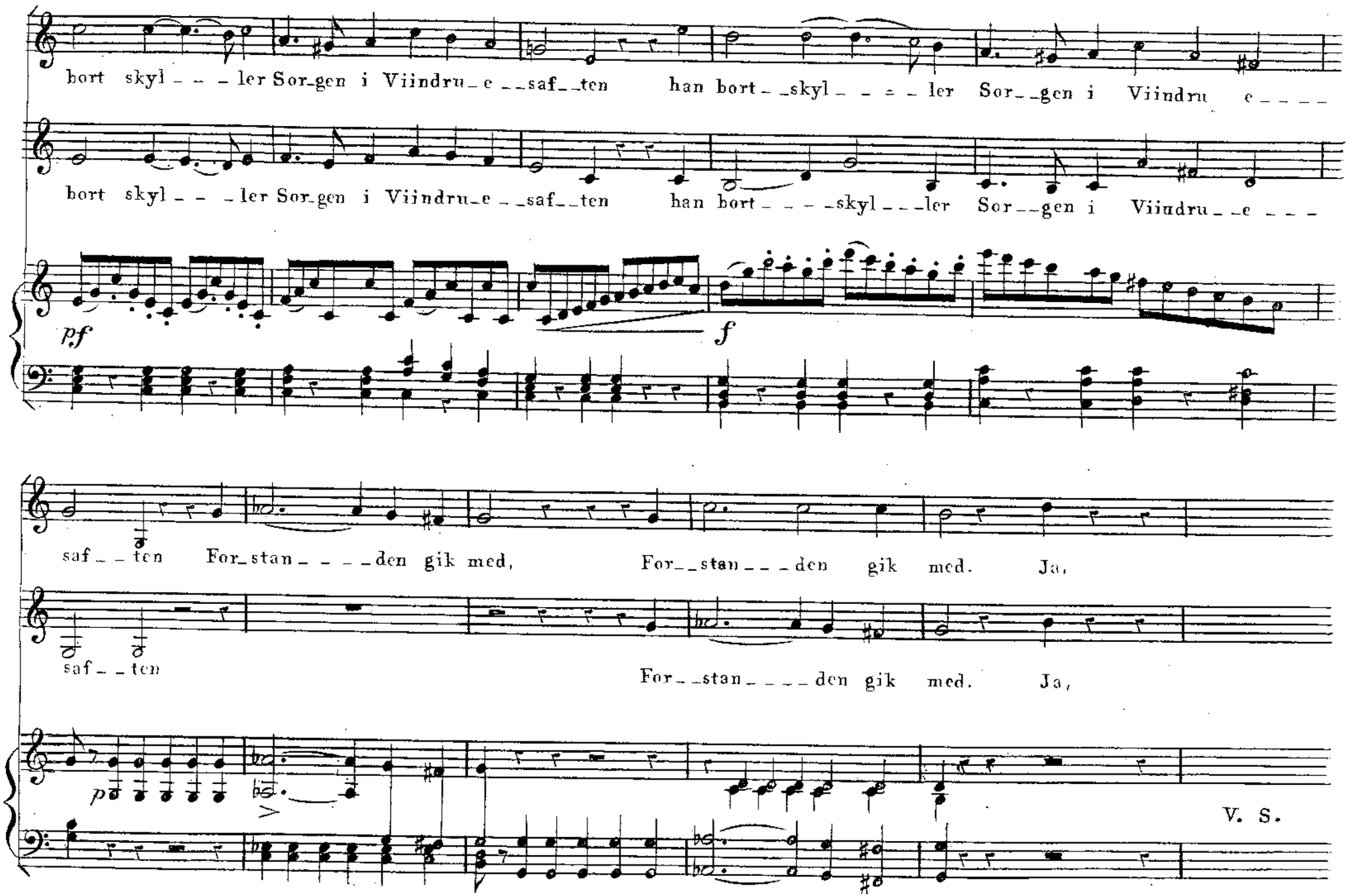
bort skyl - - - ler Sor-gen i Viindru-e - - saf - - ten han bort - - skyl - - - - ler Sor - - gen i Viindru e - - - -
bort skyl - - - ler Sor-gen i Viindru-e - - saf - - ten han bort - - - - skyl - - - ler Sor - - gen i Viindru - - e - - -
pf
f
saf - - ten For-stan - - - - den gik med, For - - stan - - - den gik med. Ja,
saf - - ten
For - - stan - - - - den gik med. Ja,
p
V. S.

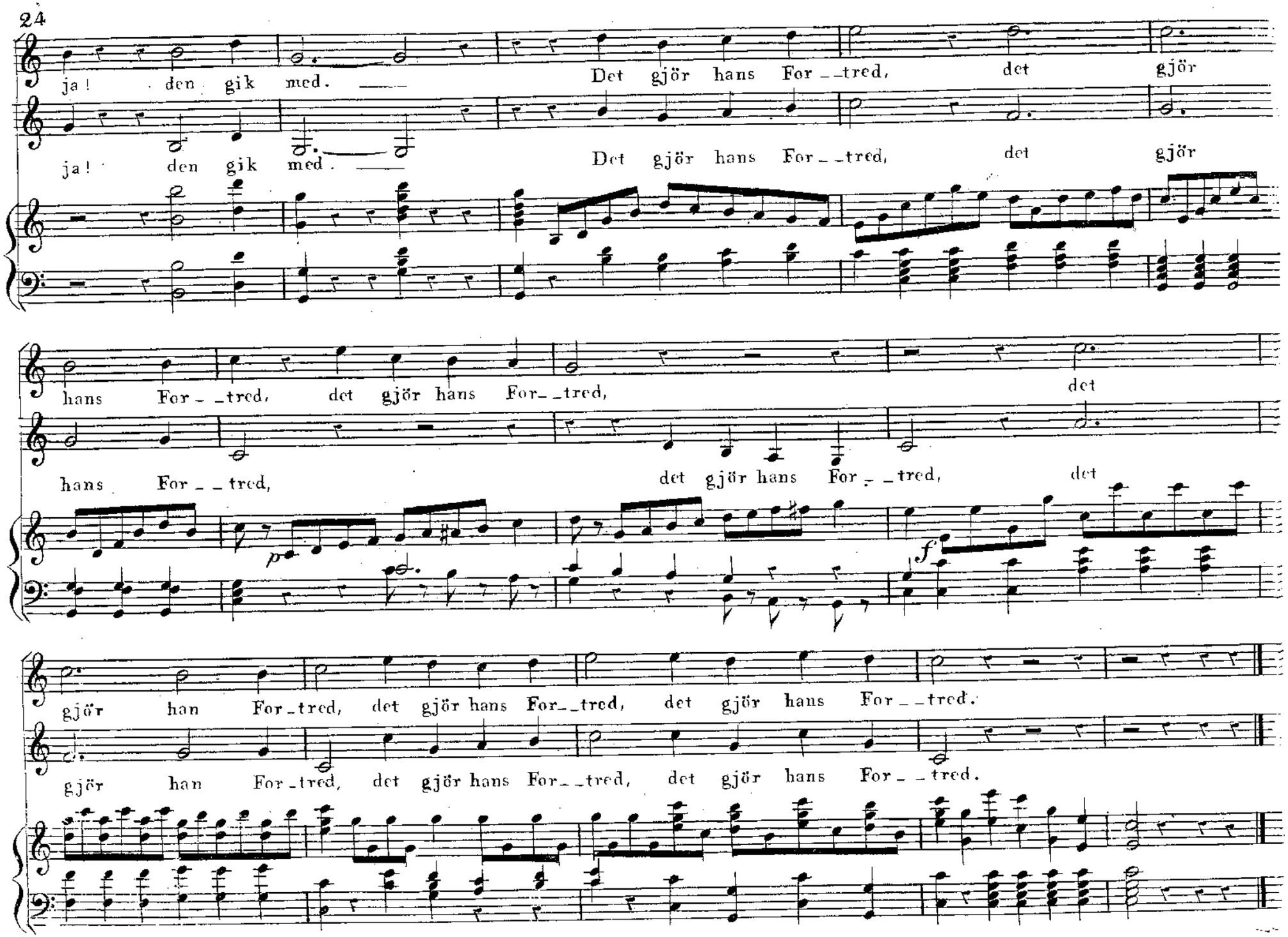
ja! den gik med. Det gjör hans For_tred, det gjör
ja! den gik med. Det gjör hans For_tred, det gjör
hans For_tred, det gjör hans For_tred, det
hans For_tred, det gjör hans For_tred, det
p
f
gjör han For_tred, det gjör hans For_tred, det gjör hans For_tred.
gjör han For_tred, det gjör hans For_tred, det gjör hans For_tred.

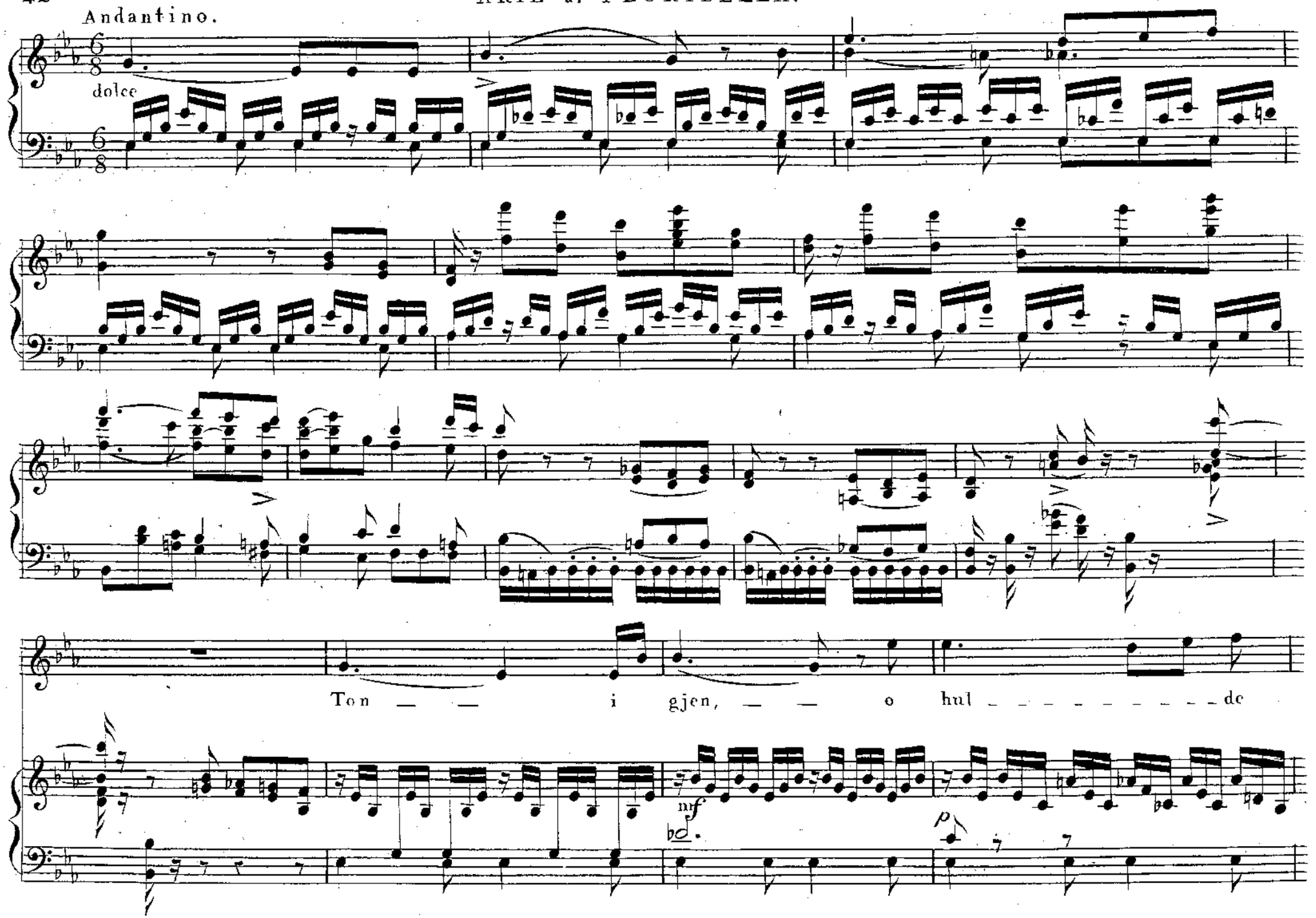
Andantino.
dolce
Ton — — i gjen, — — o hul — — — — — — — — de
mf
p

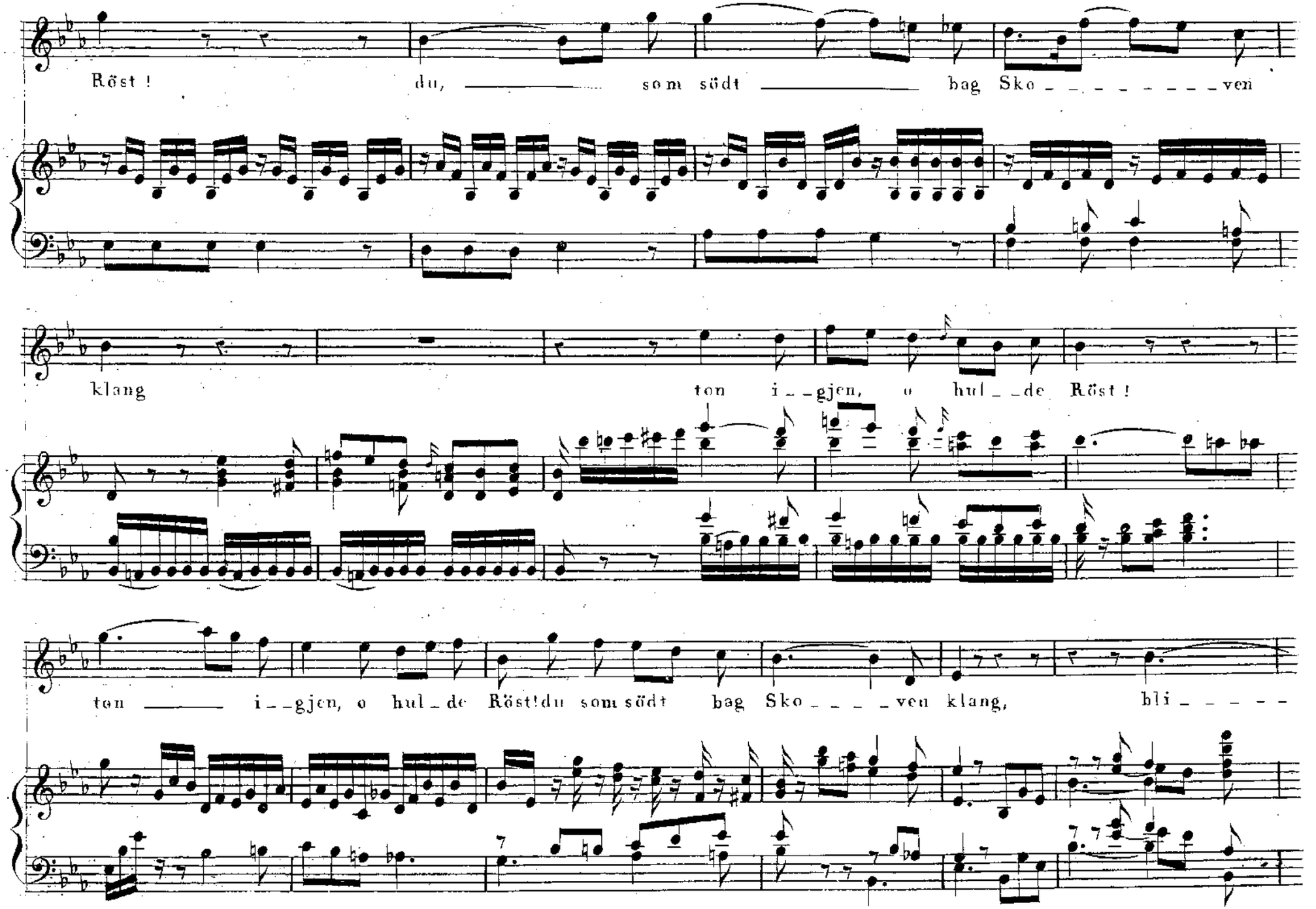
Röst ! du, som södt bag Sko - - - - - - - - - - ven
klang ton i - - gjen, o hul - - de Röst !
ton - - - i - - gjen, o hul - de Röst! du som södt bag Sko - - - - - ven klang, bli - - - - -

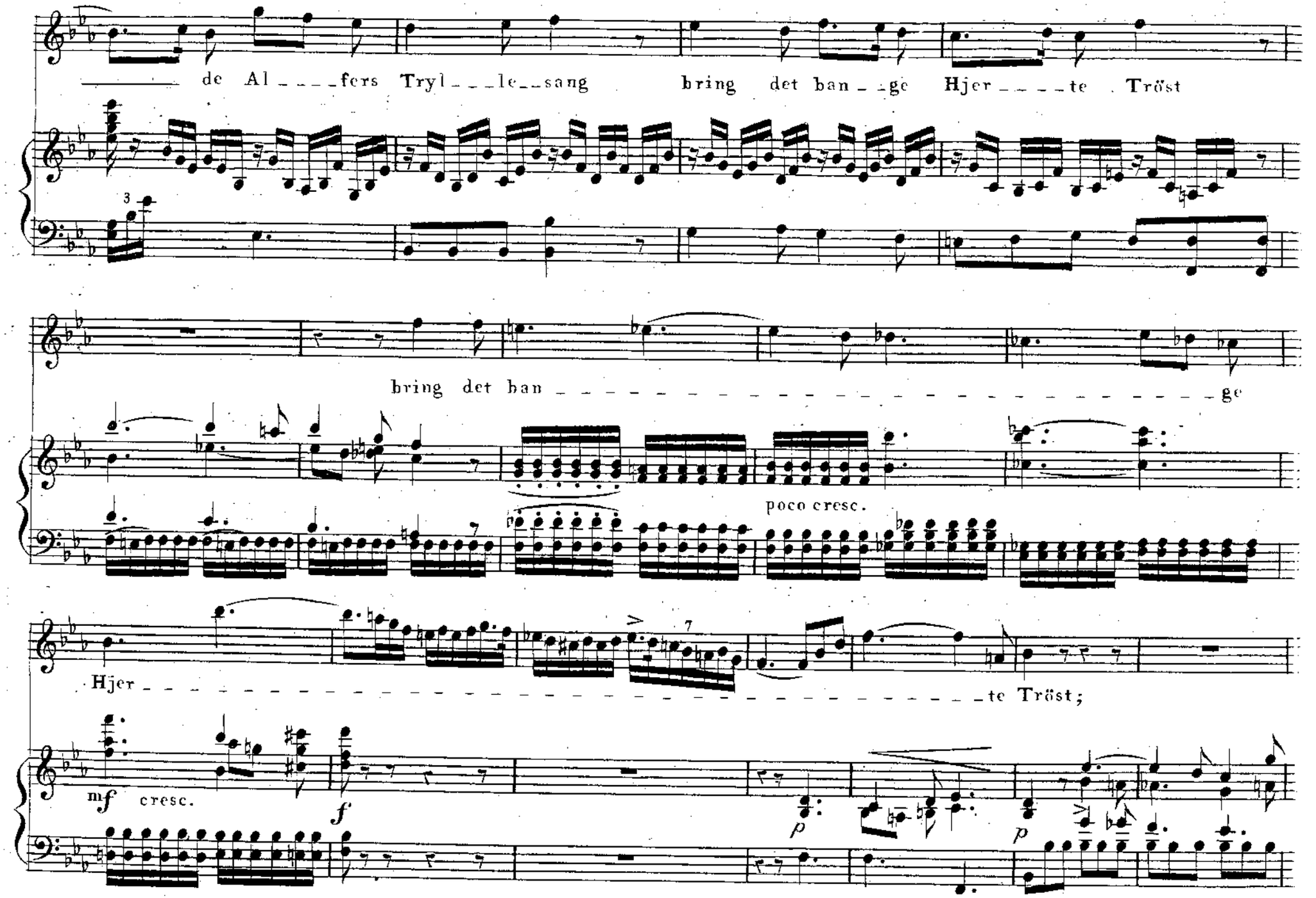
de Al - - - fers Tryl - - - le - sang bring det ban - ge Hjer - - - - te Tröst
bring det ban - - - -

Allegro.

bring det bang_e Hjer _ _ _ _ _ _ _ te Tröst

Ak maa

skee mit mit Haab bedrog, det var kun en Fugl der slog;

maaskee mit Haab bedrog,

ak maaskee mit Haab — — — — be_drog!

dolce

V. S.

Allegro moderato.

Nei, den vil _ _ _ de Klip_pe_rev_ _ne ei skal vorde El_ _skovs

mf p

Grav; nei, den_vil _ _ _ _de Klippe_rev ne ei skal vor_de El _ _ _ skovs Grav!

f

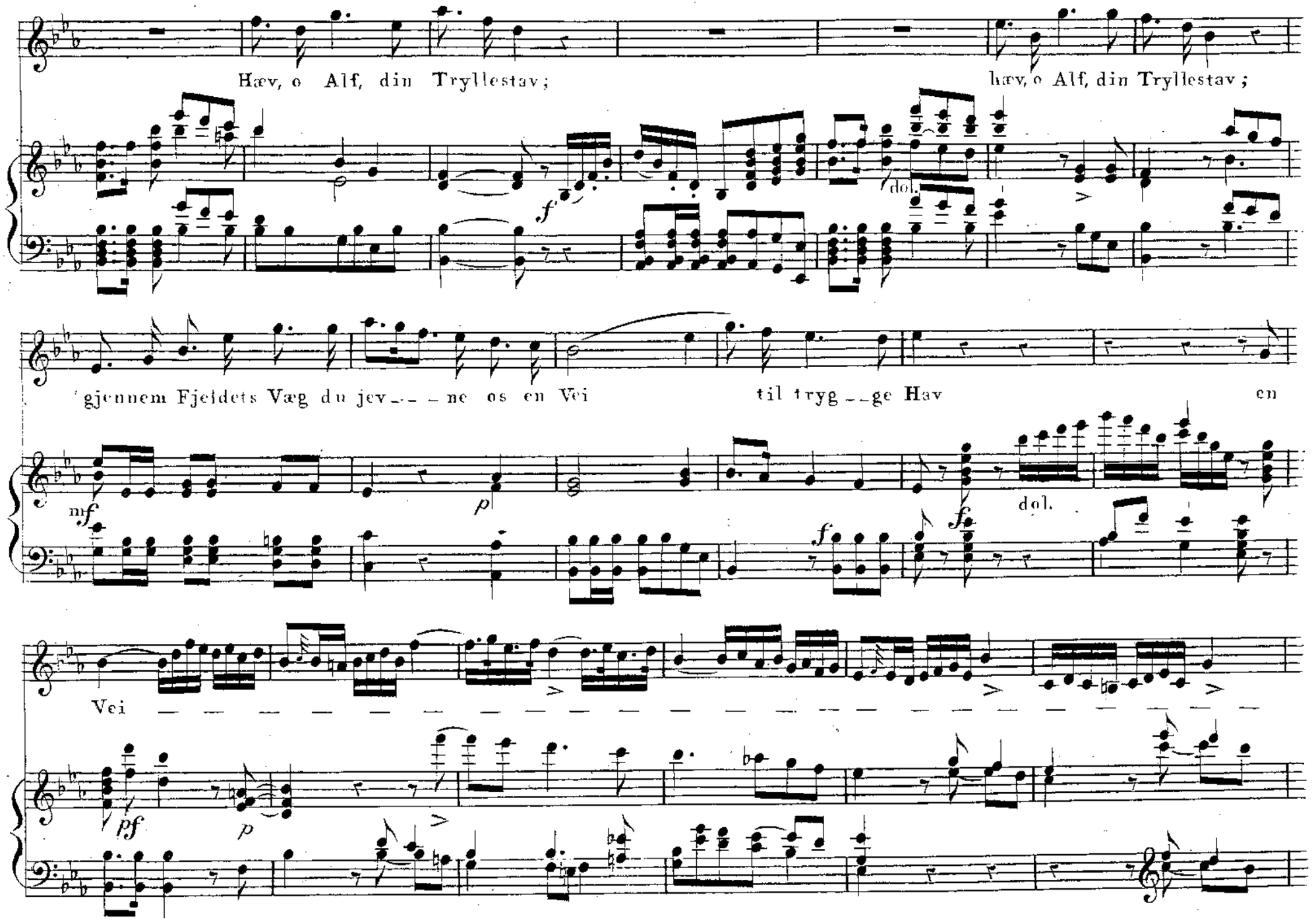
Hæv, o Alf, din Tryllestav;
hæv, o Alf, din Tryllestav;
f
dol.
gjennem Fjeldets Væg du jev_ _ _ ne os en Vei
til tryg_ _ge Hav
en
mf
p
f
dol.
Vei
pf
p

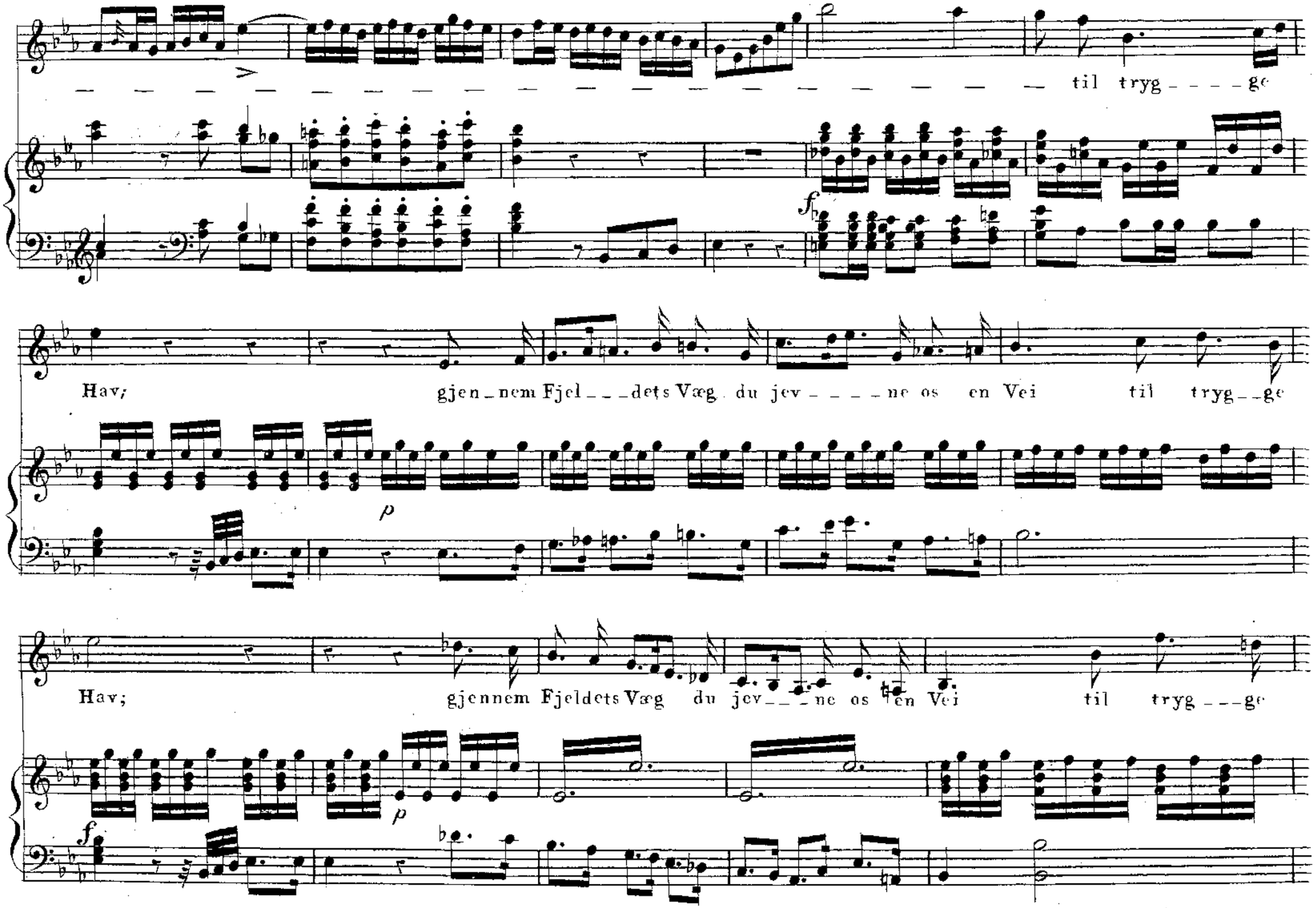
til tryg - - - - ge
Hav; gjen - nem Fjel - - - dets Væg du jev - - - - ne os en Vei til tryg - - ge
Hav; gjennem Fjeldets Væg du jev - - - ne os en Vei til tryg - - - ge

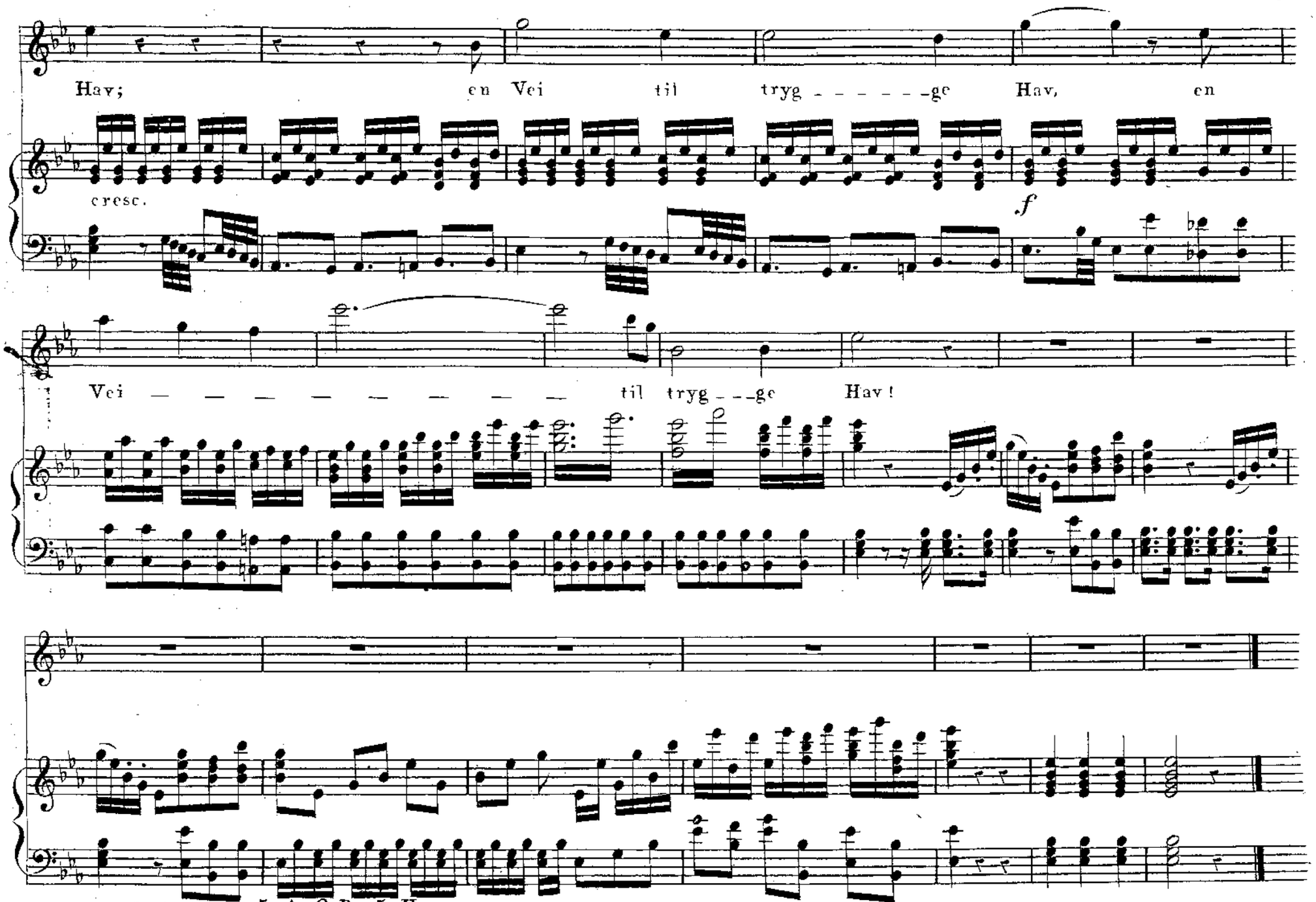
Hav; en Vei til tryg - - - - - - ge Hav, en
cresc.
f
Vei — — — — — — — — til tryg - - ge Hav!

MAURER CHOR af FLORIBELLA.

Weyse.

Allegro con brio.

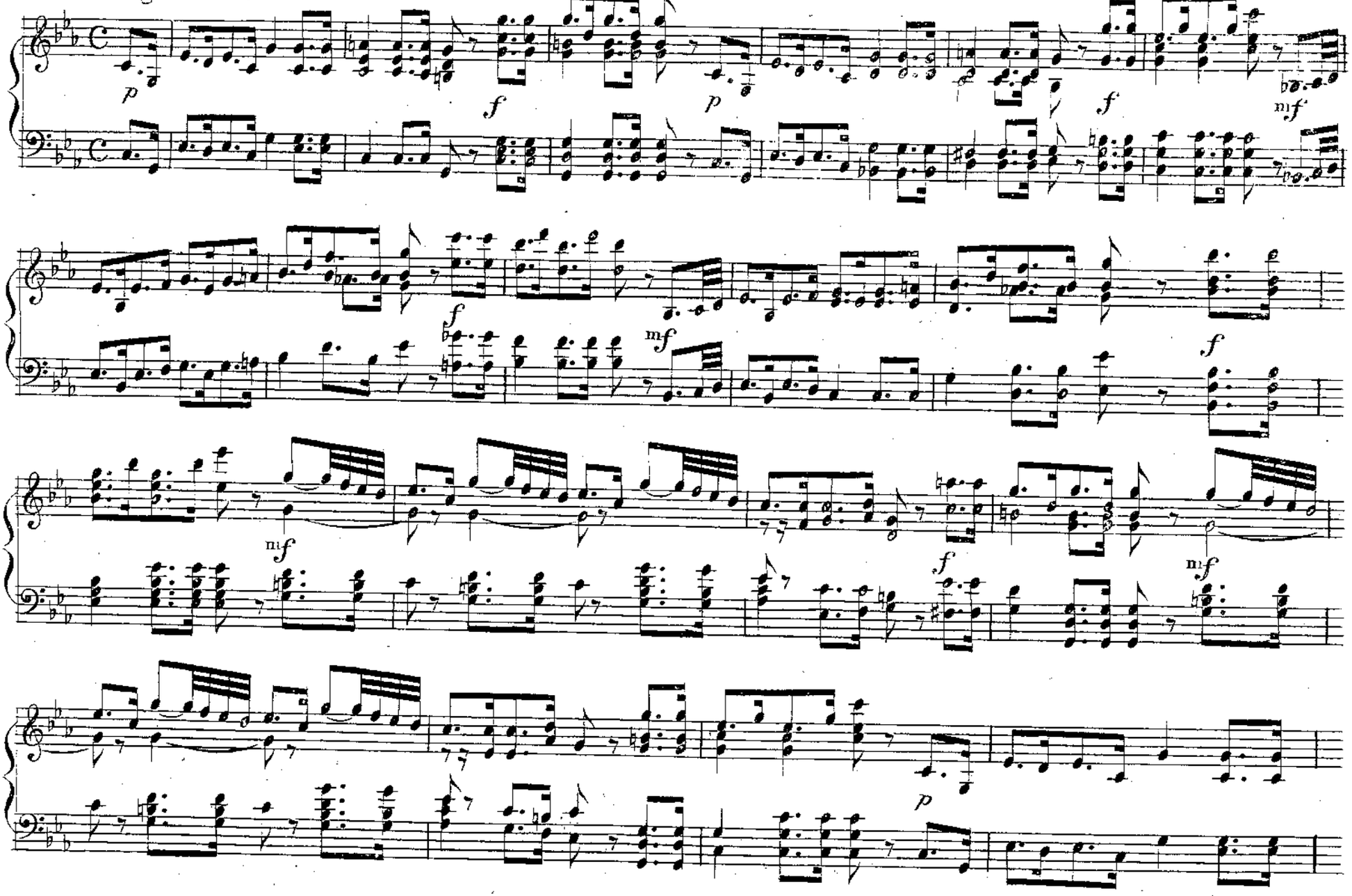

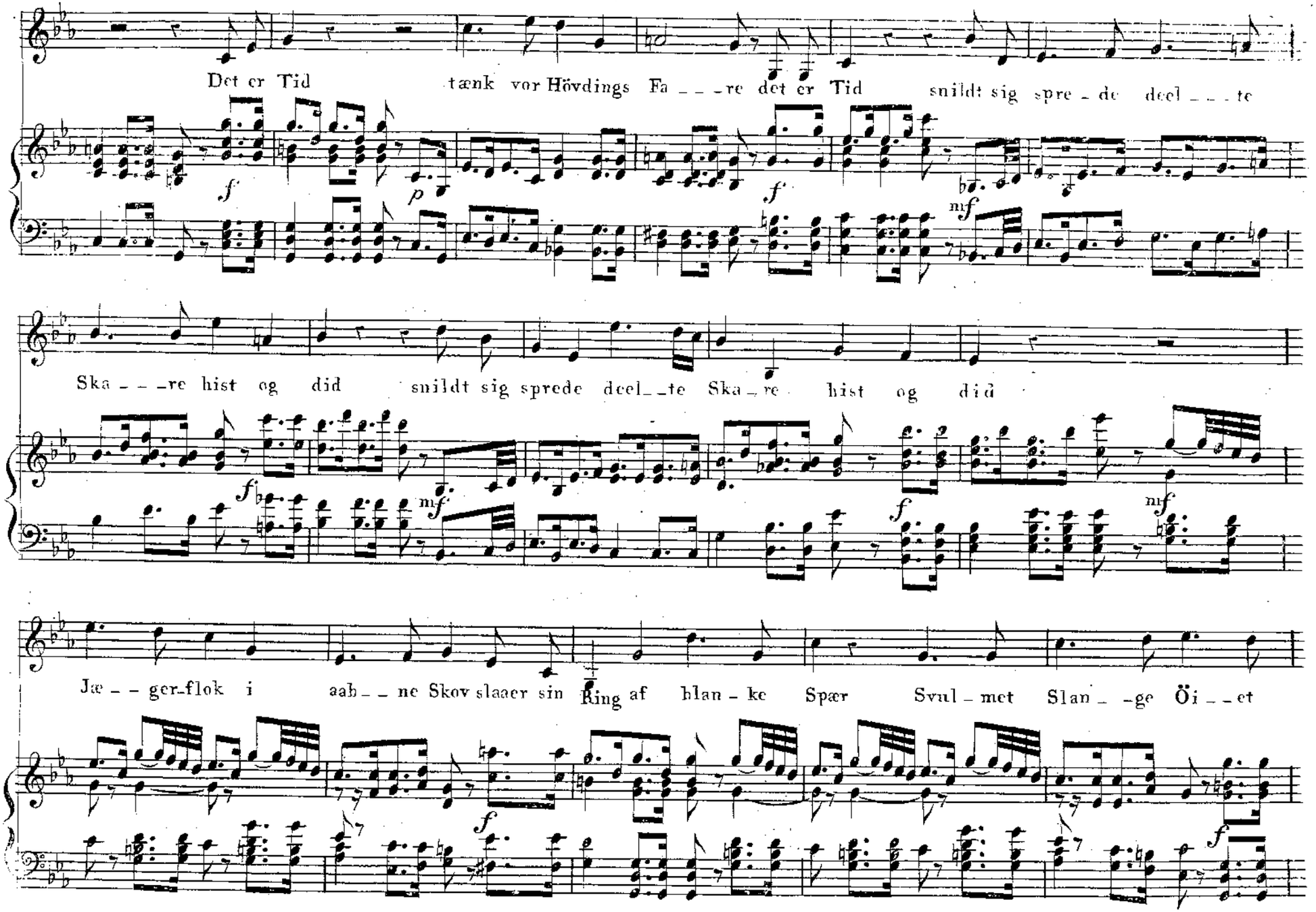
Det er Tid tænk vor Høvdings Fa _ _ _re det er Tid snildt sig spre _ de deel _ _ _ te
Ska _ _ _re hist og did snildt sig sprede deel _ _ te Ska _ re hist og did
Jæ _ _ ger_flok i aah _ _ ne Skov slaaer sin Ring af blan _ ke Spær Svul _ met Slan _ _ ge Öi _ _ et

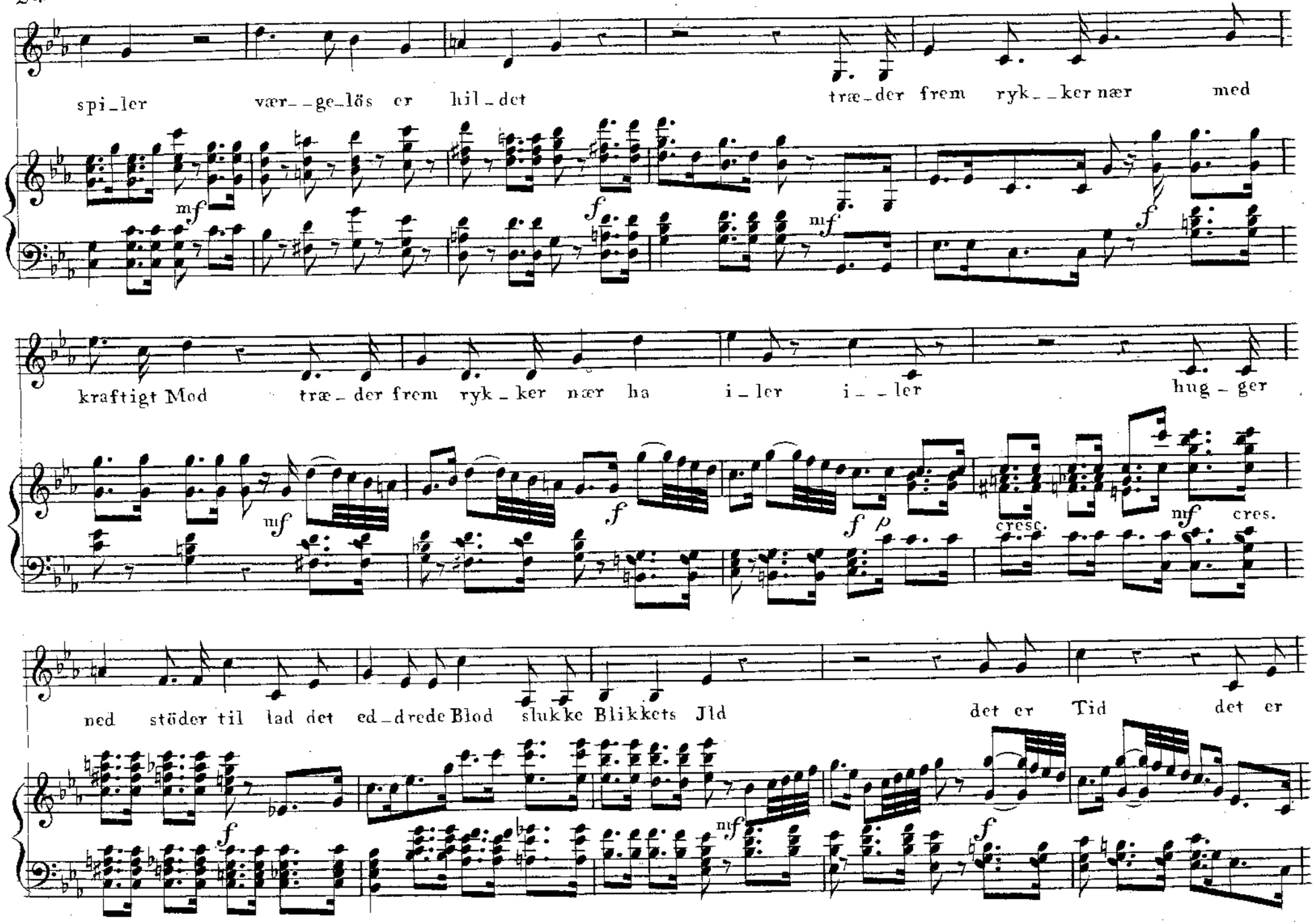
spi_ler
vær_ge_lös er hil_det
træ_der frem ryk_ker nær med
kraftigt Mod
træ_der frem ryk_ker nær ha
i_ler i_ler
hug_ger
cresc.
cres.
ned stöder til lad det ed_drede Blod slukke Blikkets Jld
det er Tid det er

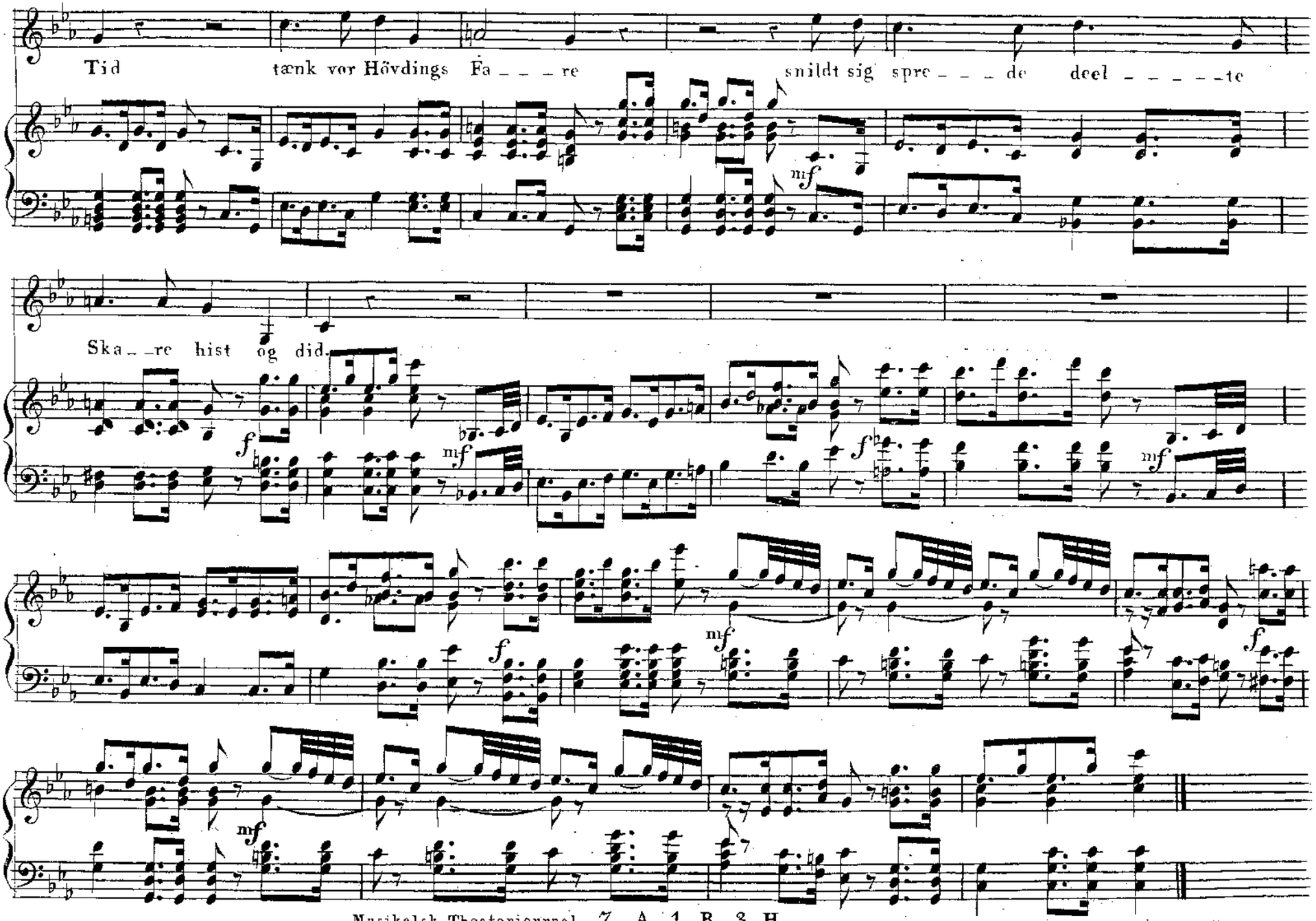
Tid tænk vor Höv dings Fa _ _ _ re snildt sig spre _ _ _ de deel _ _ _ _ _te
Ska _ _re hist og did.

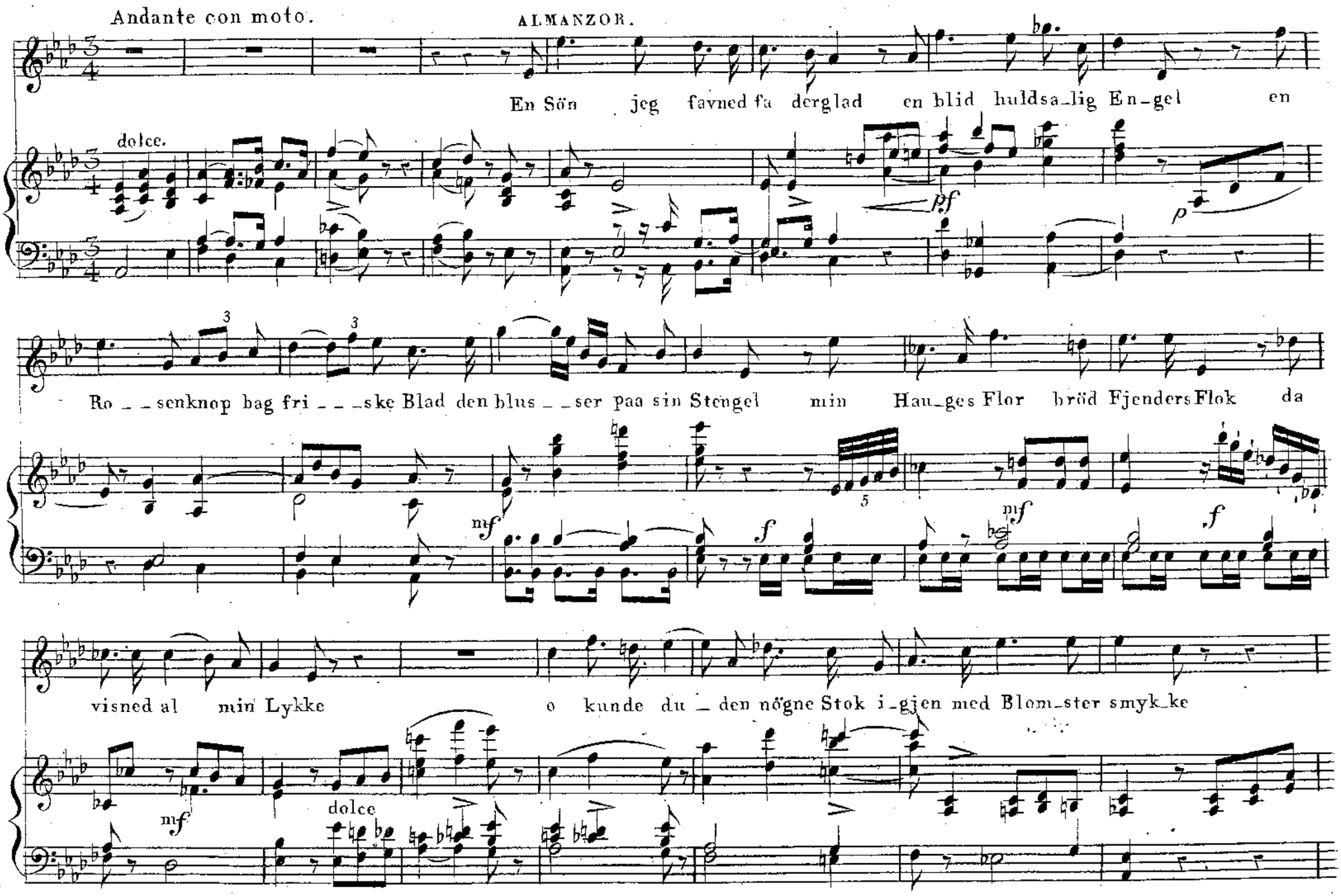
Andante con moto.
ALMANZOR.
En Sön jeg favned fa derglad en blid huldsa_lig En_gel en
dolce.
pf
p
Ro _ _senknop bag fri _ _ _ske Blad den blus _ _ser paa sin Stengel min Hau_ges Flor bröd Fjenders Flok da
mf
f
mf
f
visned al min Lykke o kunde du _ den nögne Stok i_gjen med Blom_ster smyk_ke
mf
dolce

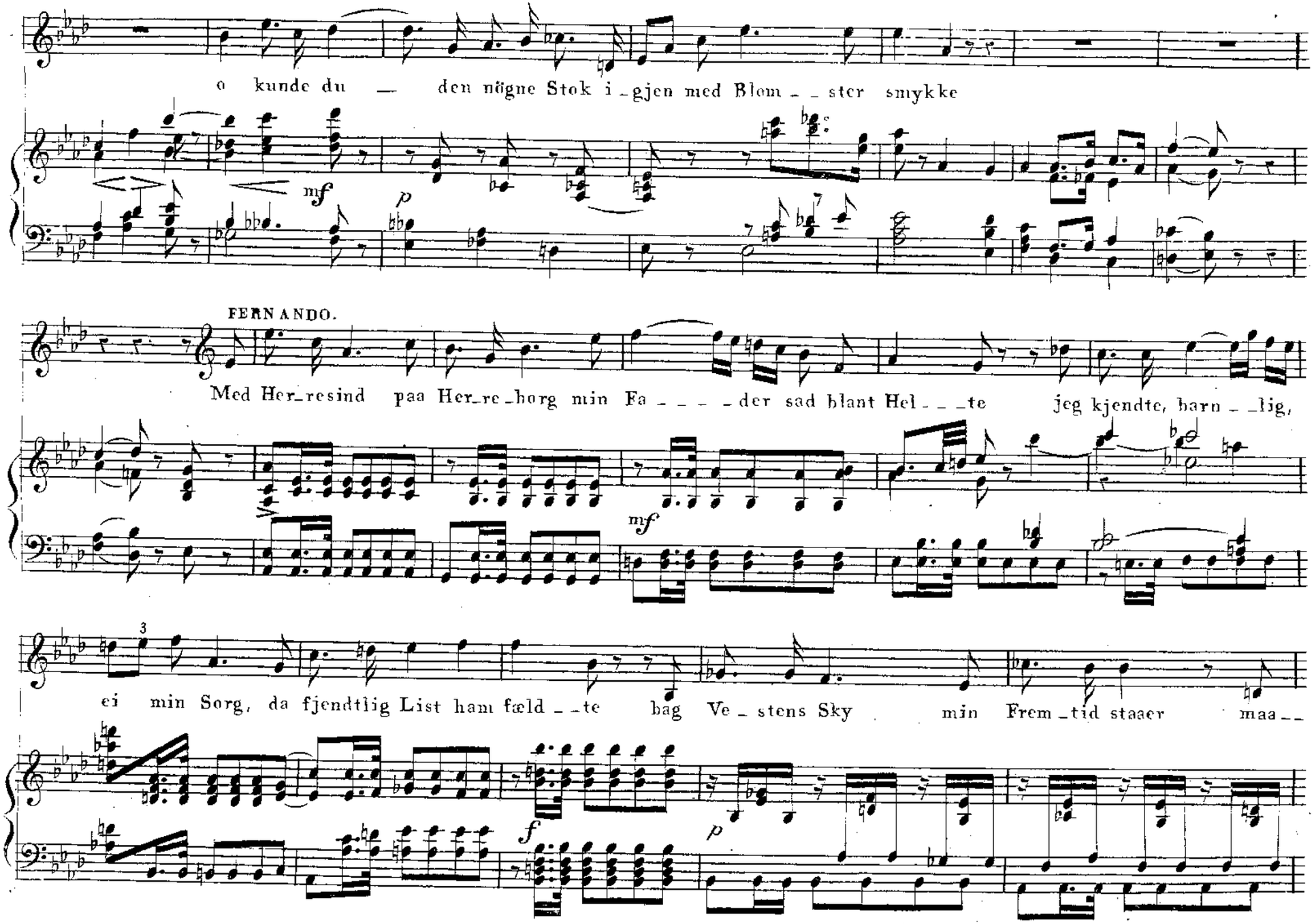
o kunde du — den nögne Stok i-gjen med Blom--ster smykke
mf
p
FERNANDO.
Med Her-resind paa Her-re-borg min Fa----der sad blant Hel--te jeg kjendte, barn--lig,
mf
ei min Sorg, da fjendtlig List ham fæld--te bag Ve-stens Sky min Frem-tid staaer maa--
f
p

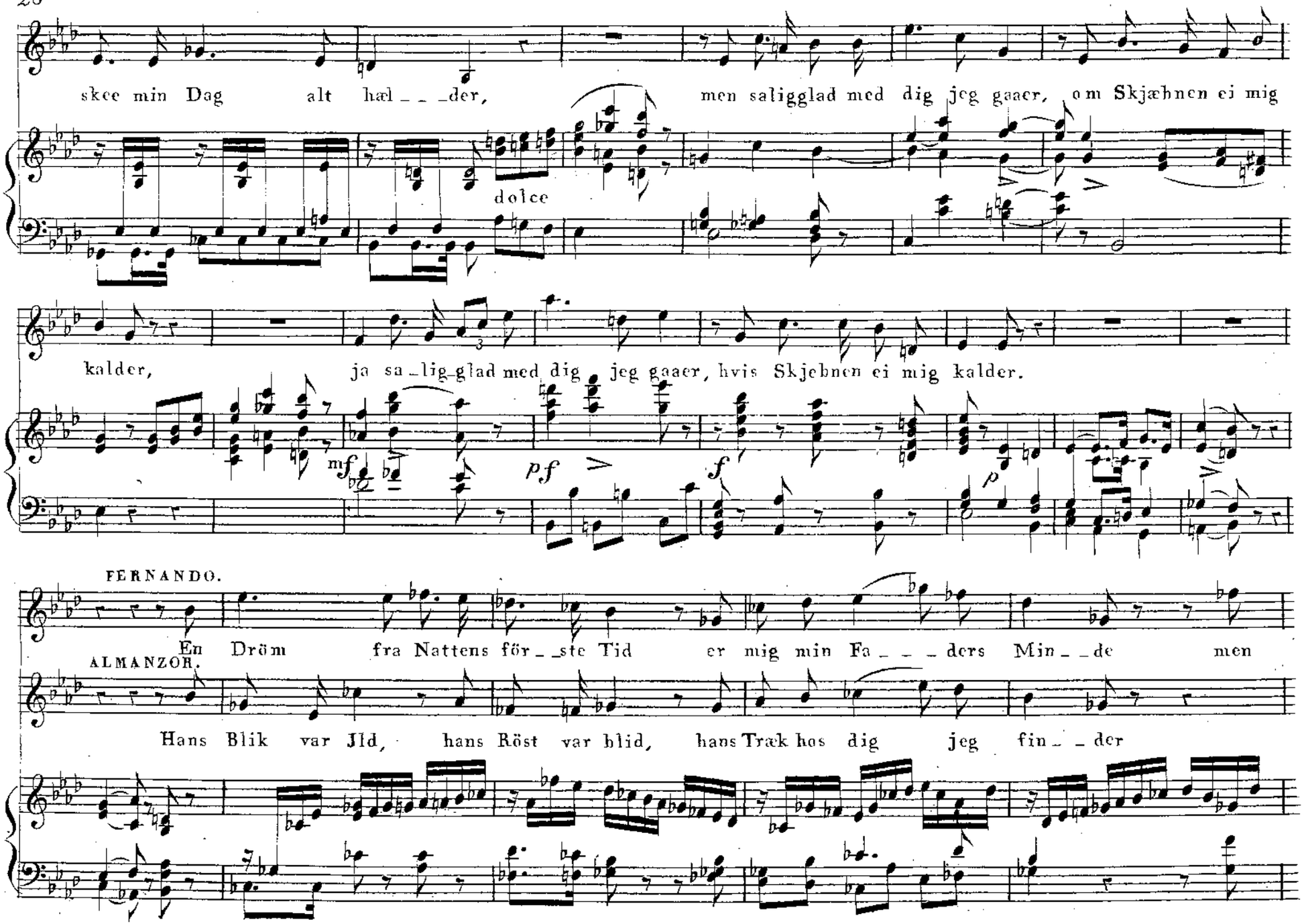
skee min Dag alt hæl _ _ _der, men saligglad med dig jeg gaaer, om Skjæhnen ei mig
dolce
kalder, ja sa _lig_glad med dig jeg gaaer, hvis Skjebnen ei mig kalder.
mf
p f
f
p
FERNANDO.
En Dröm fra Nattens för _ _ste Tid er mig min Fa _ _ _ ders Min _ _de men
ALMANZOR.
Hans Blik var Jld, hans Röst var blid, hans Træk hos dig jeg fin _ _ der

god som du og djerv i Strid min Tan_ke tidt ham fin_der min Fader du

saa ta_le om en svun_den Tid de him_melblaae Kjerminder; vær du min Sön, vær

min Fa_der du saa komme Dö_den med dens Gru, den Bryst mod Bryst os

du min Sön, saa komme Dö_den med dens Gru, den Bryst mod Bryst os

cresc.

fin_der, den Bryst mod Bryst os fin_der. Men vaag_ner at_ter

fin_der den Bryst mod Bryst os fin_der. Men vaag_ner at_ter

8va loco

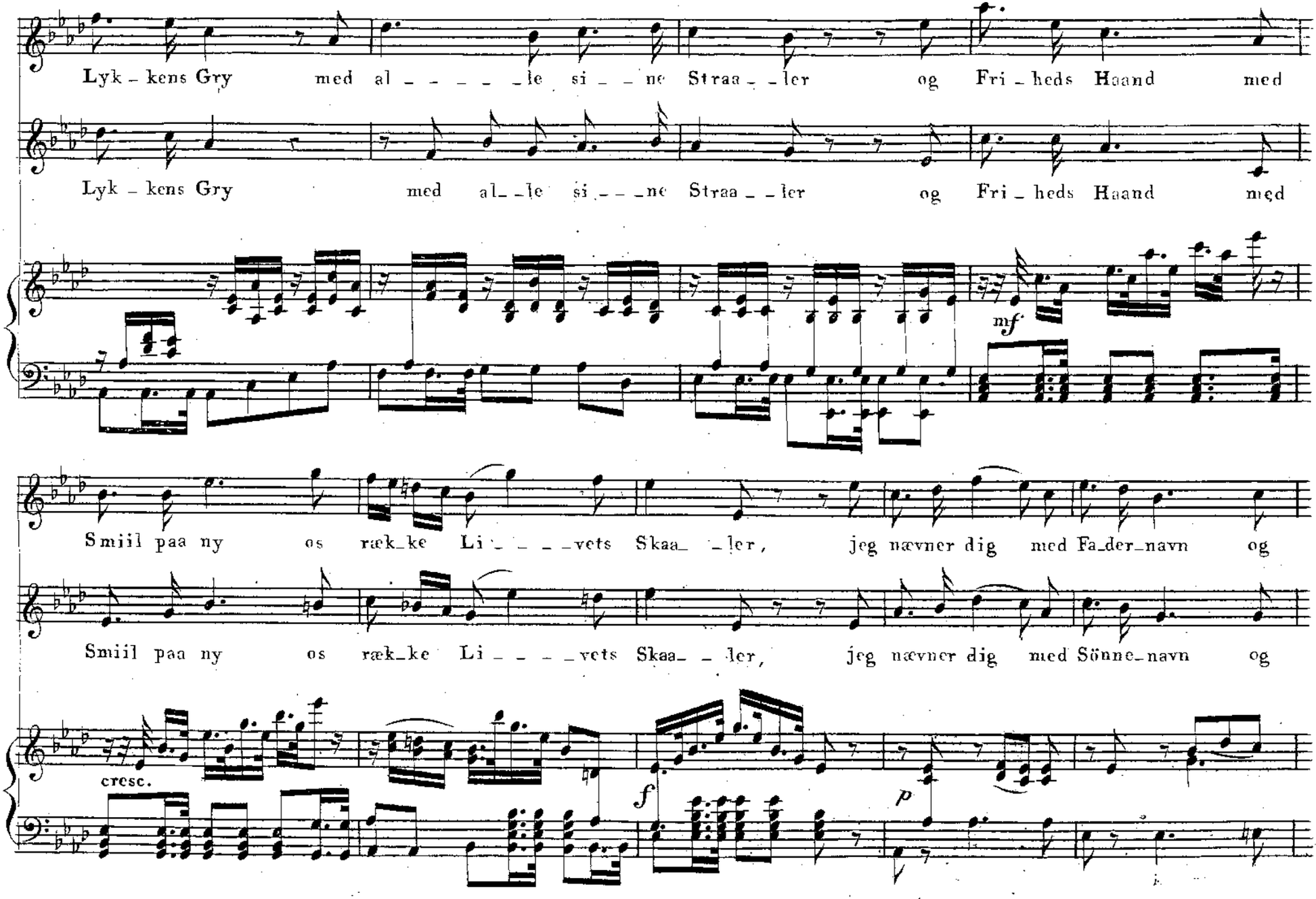
Lyk - kens Gry med al - - - - - le si - - ne Straa - - ler og Fri - heds Haand med
Lyk - kens Gry med al - - le si - - - ne Straa - - ler og Fri - heds Haand med
mf
Smiil paa ny os ræk - ke Li - - - - - vets Skaa - - ler, jeg nævner dig med Fa - der - navn og
Smiil paa ny os ræk - ke Li - - - - - vets Skaa - - ler, jeg nævner dig med Sönne - navn og
cresc.
f
p

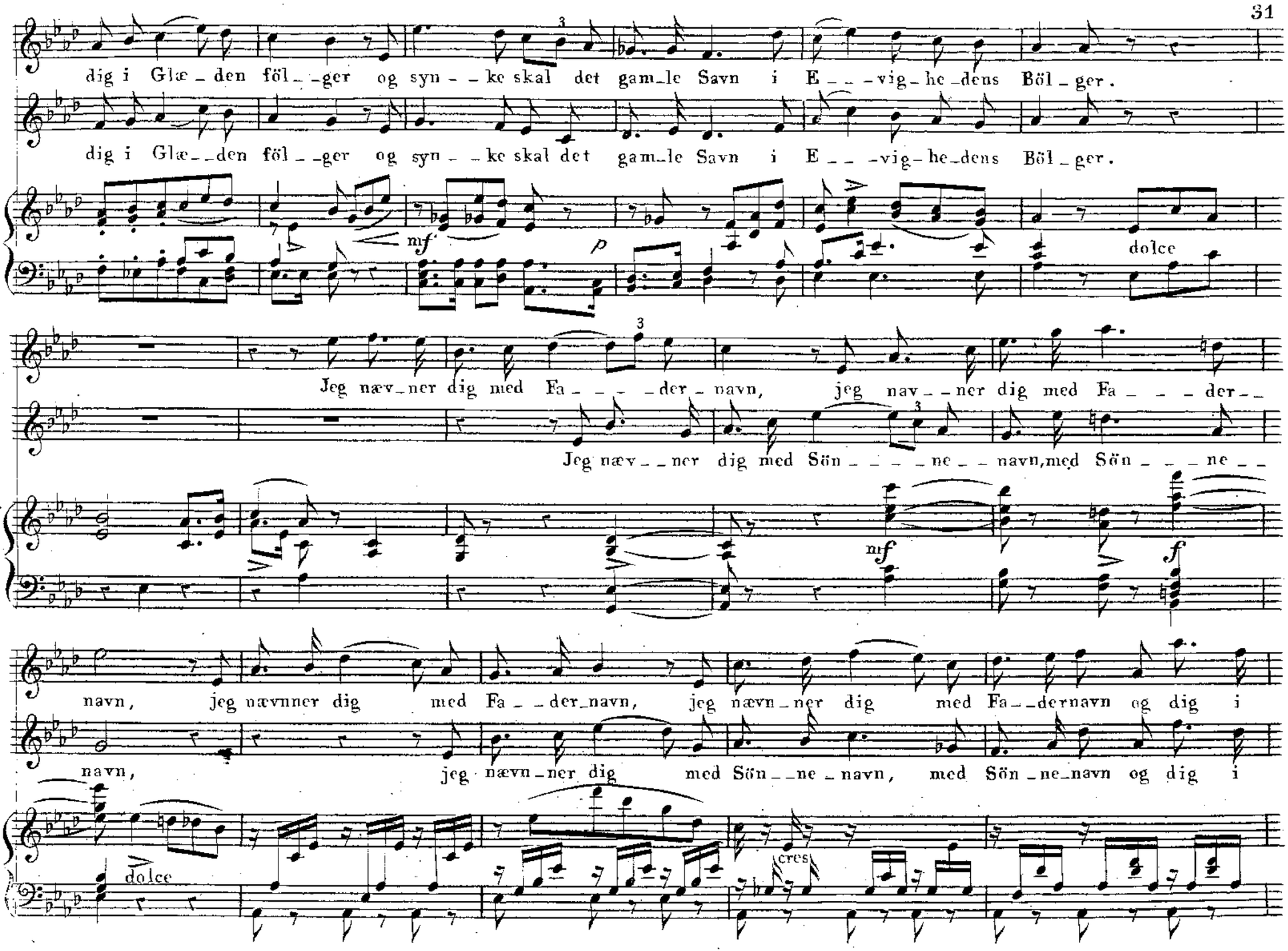
dig i Glæ_den föl_ger og syn_ke skal det gam_le Savn i E_vig_he_dens Böl_ger.
dig i Glæ_den föl_ger og syn_ke skal det gam_le Savn i E_vig_he_dens Böl_ger.
mf
p
dolce
Jeg næv_ner dig med Fa_der_navn, jeg nav_ner dig med Fa_der_
Jeg næv_ner dig med Sön_ne_navn, med Sön_ne_
mf
f
navn, jeg nævnner dig med Fa_der_navn, jeg nævn_ner dig med Fa_dernavn og dig i
navn, jeg nævn_ner dig med Sön_ne_navn, med Sön_ne_navn og dig i
dolce
cres

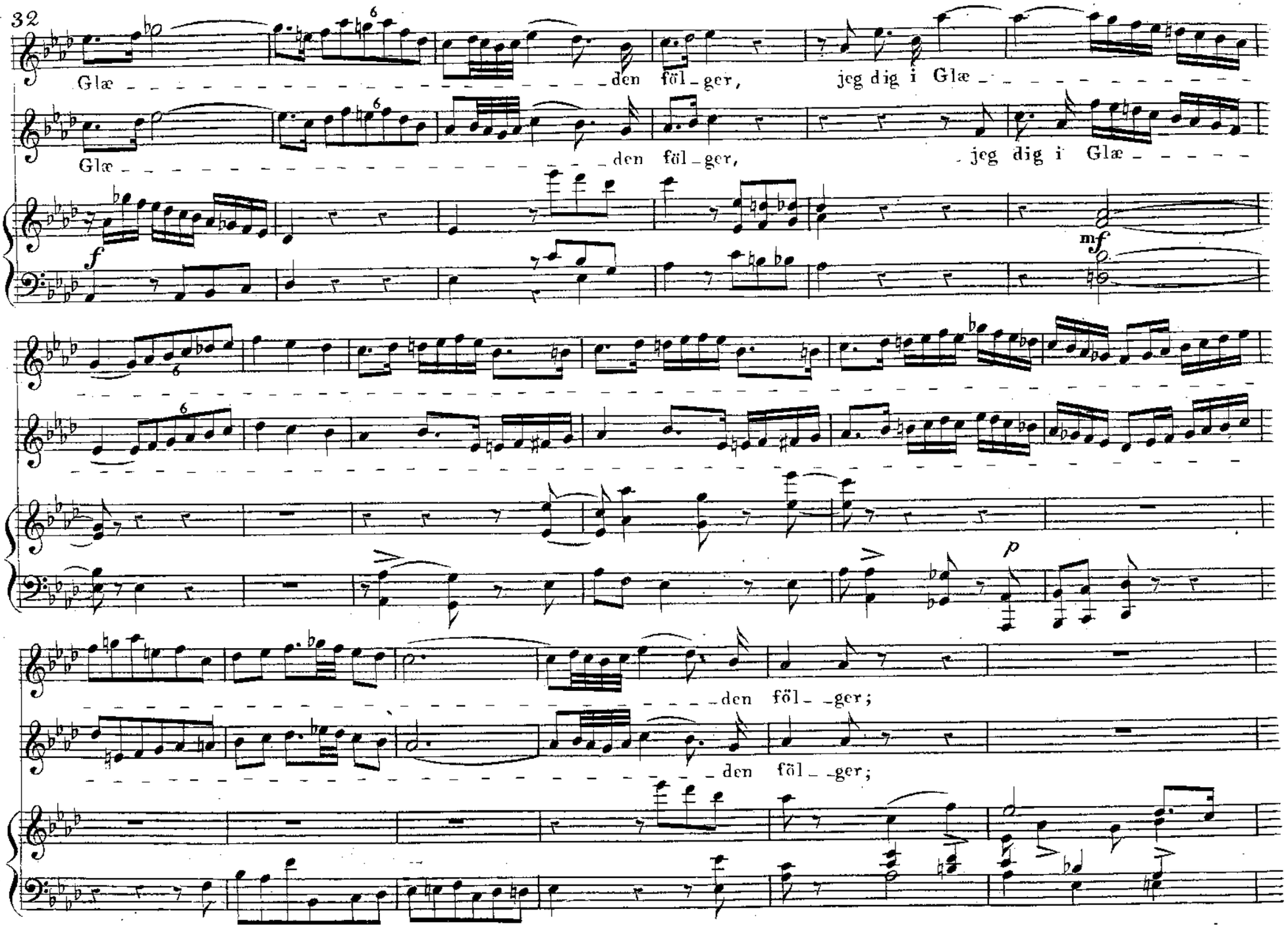
32
Glæ
den föl_ger,
jeg dig i Glæ
Glæ
den föl_ger,
jeg dig i Glæ
f
mf
p
den föl_ger;
den föl_ger;

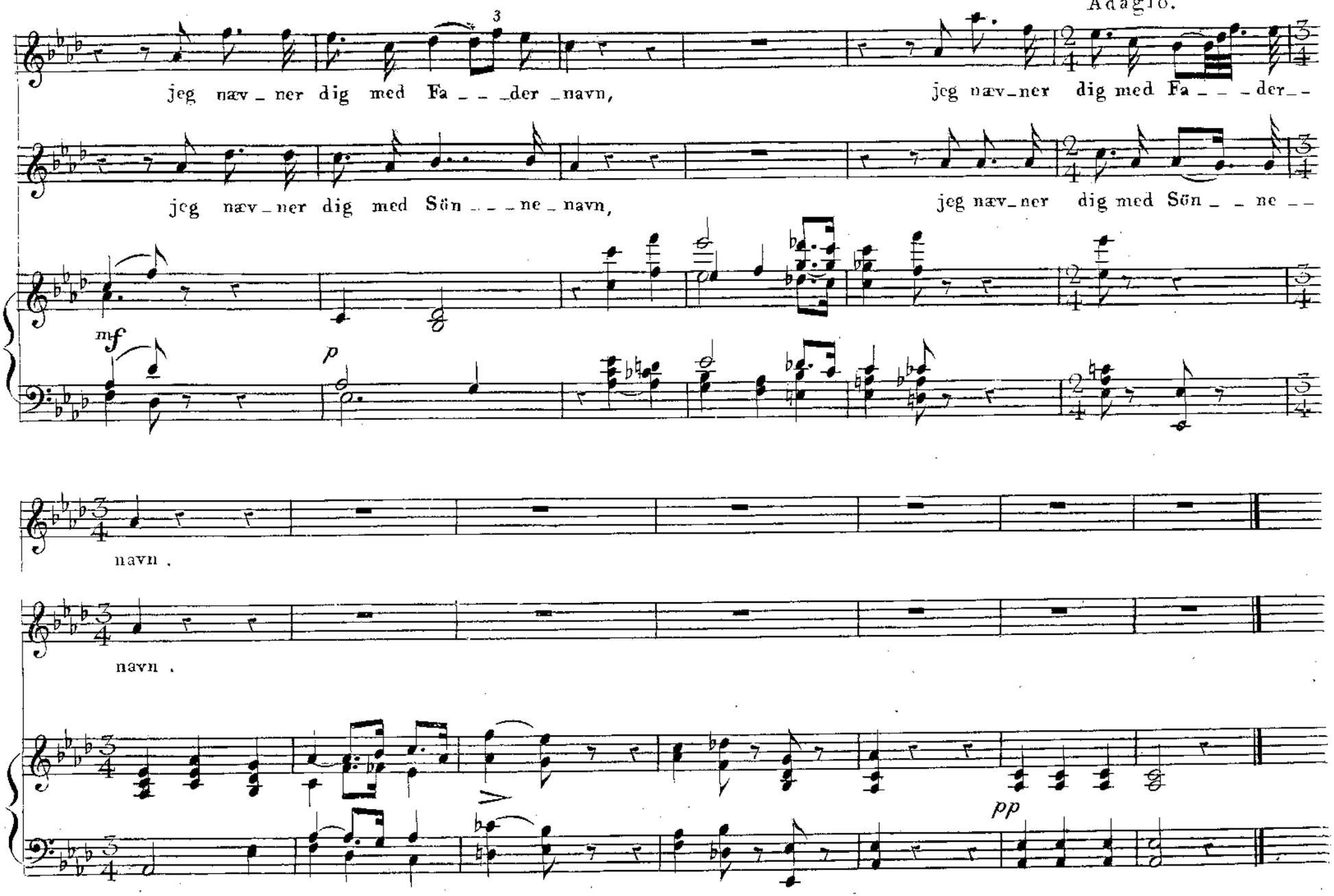
Adagio.
jeg næv_ner dig med Fa_ _ _der_navn,
jeg næv_ner dig med Fa_ _ _der_ _
jeg næv_ner dig med Sön_ _ _ne_navn,
jeg næv_ner dig med Sön_ _ ne_ _
mf
p
navn.
navn.
pp